Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2662 — SIX PAGES — NGÀY THỨ TƯ 6 JUILLET 1927 — MÙNG 8 THÁNG SÁU, NĂM ĐINH-MÃO — SAU TRƯƠNG — NĂM THỨ 20

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Nhà Báo ở đăng Lucien Mossard
55 12, gần trường học Taberd, Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

CHỦ-NHƠN KIÊM TÒNG-LÝ: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm: LÂM-VĂN-NGỢ

DEPOT LÉGAL INDOCHINE No 2982

Giá đây thép để: Lục-Tỉnh Saigon
Đây thép nói hàn: 55 962.

Quân-tử tham tài, tiểu-nhân tham thực.
Tham tài, tỗ; tham thực, vong!
Nước kia cá lớn cá ròng.

GIÁ BÁO

Bản lẻ mỗi số ..... 0 $ 05

TRONG PHÁP		NGOÀI QUỐC	
Một năm.....	12 $ 00	Một năm.....	18 $ 00
Sáu tháng.....	6 50	Sáu tháng.....	9 00
Ba tháng.....	3 50	Ba tháng.....	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Cần bài về đăng báo thì cũng gởi ngay cho Ông LÂM-VĂN-NGỢ, Chủ-bút

Tài liền tại; vinh liền nhục,
Chớ thấy người kinh phục mà kiêu,
Bởi nầy ai kịp Thuần-Nghiêu?

CHƯƠNG TÀI-LANG

(Tiếp theo)

XUẤT DƯƠNG DU HỌC

Đặng hai đều cần-yếu ấy rồi, còn phải thêm một đều thứ ba nữa là trong khi ở-ăn học-tập, cần phải có người săng-sóc kèm-thúc, chẳng để cho biếng-nhác học-hành, chơi-bời phóng đãn. Đã nói ba đều cần-yếu ấy ra rồi, tưởng cần phải cạn ý ải:

1° — Ai lo tiếp tại Marseille, dẫn đến trường?

2° — Đem trò ấy để ở tại đâu mà đi học?

3° — Ai coi săng-sóc kèm-thúc?

Muốn đặng như đều thứ nhứt, hội Chưởng-Tài-Lang cần phải có một bản hội bên Pháp, riêng lo phận học-sanh Annam du-học.

Muốn đặng như đều thứ hai, hội Chưởng-Tài-Lang cần phải lập một cái học quán tại thành Paris (cité universitaire) riêng cho học-sanh Annam, cũng như học-sanh Nhựt-bổn có học-quán tại thành Paris đó vậy.

Muốn đặng như đều thứ ba, hội phải chọn người kiến-thức tuổi-tác, dáng mặt thế quyền cha-mẹ học-sanh mà dạy-răn kèm-thúc. Người ấy, về quyền-thế ấy, phận việc ấy, có lương-bổng, có phần gánh-vác nặng-nề về phận học-sanh ở nơi học-quán.

Luận rồi, lại hỏi:

« Hội « Chưởng - Tài - Lang » Nam-kỳ có thể lập nổi một cái học-quán tại thành Paris không?»

Tôi không đáp, chư-tôn cũng hiểu rằng không. Hội Chưởng-Tài-Lang dầu thế lực mạnh mẽ cách nào, lập cũng không nổi. Một là thiếu tiền, hai là thiếu thế.

Chư-tôn dư biết, học-sanh Annam du học Pháp-quốc, phần đông ở tại thành Paris; vì thành Paris đối với các tỉnh Pháp-quốc, cũng như Saigon nầy đối các tỉnh Nam-kỳ vậy. Muốn lập học-quán, để chứa học-sanh có chỗ ở ăn, chẳng phải mướn một căng phố trệt như bên nầy, năm-mười hội mướn chung làm hội-quán. Lại cũng chẳng phải mướn một căng phố lầu hay là một vườn nhà bánh Ếch như bên nầy để làm trường-xuyên hội-quán. Mà phải lập ra một cái, không lâu-các cũng là dinh-dãy ngay-ngưa, cho không thọn mặt Nam-kỳ là một cối « cả cơm lớn liền », xa gần nghe tiếng. Học-quán ấy phải có lít nữa một trăm cái phòng, mới đủ. Mà phòng cũng chẳng phải như phòng ngủ khách - sạng mà rẻ tiền. Mỗi phòng, làm cho hoàn-toàn, đọn ra nghỉ-tiết đẹp-đẽ, xứng đáng, giá phòng định chẳng dưới năm-mươi-ngàn quan (50.000 f. 00); một trăm phòng, năm-triệu quan (5.000.000 f. 00) mới đủ.

Hội Chưởng Tài-Lang gánh nổi chăng? Không! Không đủ sức! Ấy là lời tôi tiên liệu. Gánh không nổi, không thể nào làm nổi hết sao? Phải nhằm mắt bỏ qua sao? — Không! Gánh không nổi mà không bỏ qua. Việc ấy là việc nước việc dân, Chánh-phủ nghiêng tai giả điếc, ngơ mắt chẳng nhìn sao đáng. Hội Chưởng Tài-Lang sẽ xin cây Chánh-phủ Đông-Pháp lập giùm. Năm triệu quan tiền! Năm ngàn quan tiền! Cha chả là to! Cha chả là lớn! Số tiền ấy chẳng để gì kiếm. Dầu là Chánh phủ cũng khó nổi bao. Vậy thì, muốn tán thành, Dân với Nước phải dâng lưng dâu cật. Và lại quan Tổng-thống Đông-Pháp là ông Varenne ngày nọ có bày ý-kiến muốn lập học quán (cité universitaire) cho học-sanh Annam tại thành Paris. Nay hội « Chưởng Tài-Lang » xướng lập, ngài bà chẳng giãng tay vừa giúp? Thế nào ngài cũng giúp, chớ chẳng không. Giúp cách nào? — Hội xin Chánh-phủ lập giùm. Hội có bao nhiêu bay bao nhiêu, bảnh Nam-kỳ — nhứt là hảo-gia phú-hộ — giúp đặng bao nhiêu bay bấy nhiêu, còn thiếu bao nhiêu, xuất kho Đông-Pháp.

Bà-tánh Nam-kỳ cách nào? Nhà giàu Nam-kỳ càng tăng số. Tắc lòng vì nước vì dân của người Nam-kỳ không khi nào mỏn mỏi, nhứt là làm nghĩa lại càng. Vậy thì, muốn lập học-quán một trăm căn phòng, hội Chưởng Tài-Lang phải cần rao bảo, rải giấy khêu tắc lòng nhân của đồng-bang, ai muốn làm nghĩa, xin chớ bỏ qua cơ-hội.

(Mai tiếp).

LÊ-HOÀNG-MƯU.

Xem « NỮ HỌC - SANH HIỆN HÌNH » nơi trương thứ năm.

LŨ CHIÊN LŨ TIỆP

Tưởng khi chư-quí Độc-giả vẫn còn nhớ rằng bổn-báo mừng đặng một bài hí tin trong L. T. T. V. xuất bản ngày 22 Juin 1927 mà mừng cho lịnh-tế của ông bạn Đông-nghiệp Nguyễn-chánh-Sắt là thầy Phạm-công-Gi, học sanh trường Collège S'isowath à Pnompenh, đã thi đậu Brevet Elémentaire hôm 13 Juin 1927 vừa rồi.

Mới đây bổn-báo lại tiếp được tiếp-âm rằng thầy Phạm-công-Gi lại thi đậu luôn Diplôme nữa, mà đậu số 1 (Thủ-khoa) hôm kỳ thi 30 Juin 1927 nầy.

Bổn-báo hết lòng mừng rỡ tỏ ý chia vui cùng Nguyễn-chánh-Sắt Tiên-sanh và cũng mừng luôn cho lịnh-tế thang mây nhe bước, nhành quế tay vinh, rất đáng công thập niên đăng hỏa; thiệt là mừng nầy còn có mừng nào cho hơn.

B. B.

Hoàn-hải tân-văn

Câu chuyện một nàng tiên mà hóa ra ếch

Tuy là chuyện bày đặt, nhưng cũng xin đáng để biếm độc-giả lắm nha!

Xưa kia trong nước Annam, có một cậu học-trò nghèo, nhưng có chí học. Cậu mồ học lắm, nên dầu gia tư bần bách, dầu phải ăn đói mặc rách cũng gắng gượng đi học, hoa may nên ông nghề ông công gì chăng.

Một hôm, cậu cùng với mấy người bạn đồng học đi dạo mát ngoài đồng. Đến bờ ruộng kia, cậu học-trò nầy giơ tay bứt mấy bông lúa nghịch chơi. Vừa bứt xong, thì nghe ngay một tiếng nói rằng: « Kìa anh nào động đến ruộng ta kia? » Cậu học-trò quay mặt lại xem ai, nhưng nào có thấy ai đâu. Cậu thấy vậy, chủ ý trở lại cũng chẳng đó, để bứt mấy bông lúa nữa xem sao. Vừa giơ tay bứt, lại nghe thấy nói cũng một câu như trước rằng: « Kìa anh nào động đến ruộng lúa ta đây? »

Bây giờ cậu học-trò mới xuống ruộng tìm xét các cụm lúa chỗ đó xem có cái gì lạ chăng, thì chỉ thấy có một con ếch êm nằm bẹp trên một đống cỏ thôi. Cậu ta liền tin chắc rằng: hẳn chỉ có ếch nầy đã nói lời kia, chớ không còn ai nữa. Cậu liền bắt ngay con ếch đó đem về nhà làm vị. Anh em bạn thấy thế thì cười chê cậu là người ta dở. Nhưng mặc, ai cười, mặc ai chê, cậu cứ giữ lấy chặt cái tinh nghĩa vợ chồng với con ếch kia.

Được một ít lâu, ông đỗ đạo học các cậu đó truyền cho học-trò mình: những người đã có vợ, phải về bảo vợ may cho thầy một cái áo, ông đỗ cốt để thì xem vợ cậu nào may tài. Cậu học-trò nghèo nầy về nhà nói với vợ mình, là con ếch kia, rằng: « Làm sao được bây giờ? » Con ếch đáp rằng: « Anh cứ để mặc các cậu kia làm thế nào, mặc họ, miễn là anh có áo bằn bỏ để đưa cho ông đỗ thì thôi; cái gì chờ cái đó, thì tôi coi chả ra chi ». Bấy giờ ếch ta mới gọi đàu một năng tiên ở trên trời xuống, và trong một nháy mắt, năng tiên đó đã may được một cặp áo, dưa nạp ông đỗ.

Ông đỗ xem áo, cứ chắc lưỡi khen lấy khen để cái tài của con ếch. Các cậu học-trò khác thấy vậy tức mình lắm, cho-nhân cả lên, làm sao vợ người lại thua vợ ếch? Các cậu ấy lấy làm thất mặt, nên về nhà hôm sau bảo vợ mình làm cho bằng được mới nghe.

Vợ cậu nào cũng phải làm một cái mâm các thứ bánh ngọt để đưa biếu thầy, cốt là tranh khôn thi khéo, không chịu thua con ếch kia. Nhưng các cậu không được như ý, vì cái mâm con ếch kia hễ còn chiếm giải nhứt. Bấy giờ ai ai mới rõ rằng: cậu học-trò nghèo kia đã lấy được tiên, chớ không phải ếch. Sau bọn đồng học cậu học-trò nầy cũng bắt chước đi sắp các bụi rậm xem có vợ được tiên như cậu chăng? Nhưng hễ cứ không ai được cái may như cậu học-trò nghèo kia, vì chả thấy tiên đâu cả, chỉ thấy ếch nhảy ra vô số thôi! Các cậu về nhà hôm ấy được một mẻ thẹn to!

DỜI NHÀ

Nhà ăn-công hiệu Tích-Đức của tôi là Nguyễn-văn-Phác lâu nay ở tại đường Quai de Belgique môn bài 94 Saigon.

Nay tôi dời vô một căng nhà lầu cũng ở đường ấy môn bài 56, vì căng nhà cũ tôi mướn ở lâu nay nó đã cũ đã hư rồi, chủ phố sẽ cất lại, nên tôi phải đem nơi ra phía ngoài gần hãng tiệm một chút. Kể từ 1er Juillet 1927.

Nay kính,

NGUYỄN-VĂN-PHÚC.

SỰ TẤN-HÓA CỦA NỮ-LƯU

NƯỚC TA NGÀY NAY

Đàn-bà nước ta phần nhứt có thông minh, có tài đảm, có lãnh kiến nhân, có đức phục tùng, lại trải bao nhiêu năm đảm thấm cái lễ giáo của nho học, và giữ theo cái tập quán của xã-hội, cách phô-g nhơn rất là nghiêm nhặt, sự dạy dỗ rất là kỹ càng (tuy xưa kia đàn-bà lí người được học, thông hiểu được nghĩa lý, mở mang được tri-thức, mà sẻ cách ăn ở nói tánh nết thì rèn dạy rất nghiêm), đã rèn đúc được biết bao nhiêu mẹ tử, vợ thuận, dâu hiền, gây dựng được mối hạ-h phước cho g u-đình, xây đắp được nền phong hóa cho xã-hội, khiến cho dân-tộc Việt-Nam, được hưởng các phước yên vui đảm đầm, mà sanh trưởng đoàn tu đến nay đã mấy ngàn năm. Lại lâm người có tài hoạt bát lanh lợi, biết cách cần kiệm để trị gia, biết đường buôn bán để sanh lợi, làm cho gia-môn hưng vượng, chẳng con nề pang, đáng là vị chủ mẫu ở trong gia-đình và vị nội-tướng của người đản-ông vậy.

Bây giờ thời thế đã thay đổi vận hội đã mở mang, nữ-giới ta nhờ những điều tân kiến đi vân hồng ngày, mà tri-thức đã rộng rãi hơn trước. Nữ-giới ta cũng đã phấn nhiều hiểu rằng đản bà cũng có tai mắt, cũng đủ gân óc, cũng chiếm một số nữa người trong nước, chẳng kém gì đản-ông. Vậy đản bà ở trong nước cũng phải có nghĩa vụ, cũng được hưởng quyền lợi, cũng phải lo đóng góp cái bổn phận của mình với xã-hội, để giúp việc tiến-hóa cho quốc-dân. Vậy phải theo đường học-vấn để mở trí rèn tôi, mong thành con người hữu dụng, để gánh vác một phần công việc cho xã-hội sau nầy. Vào khoảng mười lăm năm nay, số học trò theo học ở các trường một ngày một nhiều, mà trình-độ học cũng một ngày một cao thêm. Hiện nay những người có bằng sơ-học Pháp-Việt, bằng cao-đẳng tiểu học Pháp-Việt đã khá nhiều lại có người đã tốt nghiệp, ở các trường cao-đẳng Đông-pháp, có người đỗ bằng trung-học Tây, nghe đâu lại có người chỉ khí rộng sa, muốn đi theo học ở các trường đại học bên Pháp. Nói về đường thật hành, thì cũng đã nhiều người có chí khí gây dựng được công cuộc lớn lao, tức như nữ-công học-hội ở Huế, và nữ-công học-hội ở Vinh, mục-đích cũng thật là chánh đại.

..... Tuy trình-độ học-vấn ở nước mình, so với các nước văn-minh, hãy còn thấp kém đến mấy bực, đã đành đâu mong có người như các bà ở bên Âu-Mỹ, là ức làm từng trưởng một bộ, hoặc làm sứ thần ở nước ngoài, hay là các bực nữ kiệt tài lực siêu việt, danh tiếng lang lẫy ở Trung-huê và ở Nhựt-bổn bấy giờ, mà ở vào một nước nữ-quyền áp ức đã bao nhiêu đời, mới bắt đầu lần lần con đường tiến-hóa, bây giờ được như thế, sự tiến-bộ kể cũng đã là mau. Biết đâu năm bảy năm rữa sau nầy, học vấn một ngày một tiến, trình-độ một ngày một cao, trong nữ-giới của ta, chẳng nẩy nở ra người xuất sắc phi thường đủ giúp đỡ sự tiến-hóa cho xã-hội, lớn về vang cho nòi giống Việt-Nam, đó thật là một việc đáng mừng mà có thể nói trước được.

Tuy vậy mừng thật đáng mừng, mà lo cũng thật đáng lo. Ở thế kỷ thứ hai mươi nầy, nếu cứ khư khư giữ theo lối cũ, thì là trái với nhân đạo, trái với công lý, trái với cái công lệ tiến-hóa, quyết không thể nhu thế được. Nhưng nếu theo phong tục mới, học thuật mới, mà không biết suy xét cho kỹ càng, không biết phân biệt điều hay điều dở (cũng có cái ở xứ nầy thì hay mà đem sang xứ khác lại hóa ra dở), không xét xem có hiệp với tánh tình phong tục của mình hay không, có lợi mất choáng tai, nhứt thiết cho là tốt là hay mà đua nhau bắt-chước, thì cái tốt cái hay của người chưa chắc đã học được, mà cái nền nếp cũ của mình đã phá tan đi. Những học cổ tài lược, thì chưa để thấy được một người, mà gây nên cái thói đàm đãng khinh cuồng, làm hư hỏng mất mối hạnh phúc của gia-đình, và nền phong hóa của xã hội, thì trước mắt thấy đã nhan nhản, sự rằng phong-tục đổi hại, mối ngày một tệ thêm ra ngon nước chẳng xuôi, còn chưa biết đến đâu là cùng cực. Chi em ta ở vào cái buổi đổi cũ thay mới nầy, cái hay cái tốt của người đã đành nên bắt chước, mà cái hay cái tốt của mình lại cũng phải giữ gìn, mới thật là một người xuất sắc ở trong nữ-giới Việt-Nam, có bổ ích cho nhà cho nước vậy.

T. B.

ĐIỂN-TÍN

MADAGASCAR

Quan quản-đốc phi thoàn Dagoaux với đội Treille đã từ giã thành Tananarive hôm 30 Juin đáng hay qua Mozambique. Nhơ vì đã bọ xuống đất binh an có sự nơi phía Nam thành Fenh-arive xi may bị hư.

EGYPTE

Đức vua Fouad đã tới thành Paris trong buổi sớm mai bữa 1er Juillet.

HUÊ-KỲ

Quan phi-thoàn Byrd có quan hoa tiêu Bertaccio đi theo, đã bay về Paris khi 5 giờ 24 phút. Người ta đợi trong đám thì vẫn tăng mặt thì sẻn, nghỉ sẽ bị xuống đất nơi thành Bourget.

SUISSE

Quan phi-thoàn Chamberlain và Levine đã đến thành Thanne và sang qua thành Berne bằng xe hơi. Bữa 30 Juin, nhi phi-thoàn sẽ bay về Paris.

ĐỨC-QUỐC

Quan Thống chế Hindenburg có bày tiệc đãi ăn mừng các quan Lãnh-sự.

TỔNG CUỘC THỂ THAO ANNAM

Tỷ kiết-nhận ngày 5 Juillet

Matcha bữa 3 Juillet

Match A. — Thudue ăn Cholon B. 2 bàn trọn (Homologué).

Match B. — Cholon A. ăn Dorai vì bởi bội nhỹ xin không đá (Homologué).

Vậy thì Thudue và Cholon A. đăng đứng về hội ăn hai matches A. và B.

Matcha bữa 10 Juillet

Từ 3 giờ 30 tới 4 giờ 30. — Thudaumot với Dakao (đuợt chơi). — Giám cuộc M. Lân.

Từ 4 giờ 30 tới 5 giờ 30. — Victoria với Distremy. — Giám cuộc M. Mùi.

Vì bội không có hội nào ăn cho chắc thắng hành dự vào cuộc chay đua, vân, vân.., nhằm bữa lễ 14 Juillet, thì chẳng có matches nào.

Vậy thì bữa 17 Juillet sẽ có matches như sau nầy:

Matcha bữa 17 Juillet

Coupe « Nguyễn-văn-Trận »

Từ 4 giờ 30 tới 5 giờ 30. — E. Gia-định với Victoria. — Giám cuộc M. Mùi.

Match bữa 24 Juillet

Coupe « Nguyễn-văn-Trận »

Từ 4 giờ 30 tới 5 giờ 30. — E. Gia-định với Victoria. — Giám cuộc M. Mùi.

Nhà hội sẽ dời đi chỗ khác, sau sẽ cho hay.

TIN KINH-DÔ

Chánh-phủ bảo-hộ phụ cấp cho hội Nữ-công

Hội nữ-công thành lập đến nay đã trót một năm trời, về phần phụ nhơn công nghệ và trí thức nữ-lưu thì bà chánh chủ hội Đạm-Phương nữ-sử chuyên tâm chú ý mà dắc dìu khai đạo ngót một năm nay đã thành tựu được lắm công hiệu tốt. Có lẽ bởi đều ấy đã thấu tai quan trên xét rõ, cho nên nay Chánh-phủ bảo-hội đã có cho một món tiền phụ cấp 100$00 để làm nhà công nghệ, dạy tập cho học-trò hội ấy. Nhà ấy nay đã sắp làm số tiền tiêu phí đến quá 2900 $ 00 có lẽ hội cũng không có dư đâu. Mong rằng các vị nữ-lưu hảo-kiệt vì lòng hiếu nghĩa giúp cho hội ấy được dựng nên cái cơ sở vững bền thì tức là một sự tạo phúc rất lớn chung cho kẻ đồng bang đó.

Mong lắm thay!!!

Tiệc mừng ngũ-thập thọ

Đức ông Tuyên hóa Vượng năm nay đã thọ đến 50 tuổi, ngài lớn mà tác ngài vẫn nhỏ, đi ra chẳng ai ngờ là người có tuổi.

Vậy thì ngài đã có tuổi cao có phước đây, chốn ngạc Lieu mới mở cuộc hạ thọ tại nơi Liêu-chi từ độ là nơi phủ riêng của ngài, tiệc ấy mỗ suốt 3 ngày: 29, 30, 1er Juillet 1927, suốt 3 ngày ấy tiệc bàn rất linh đình, ban đêm lại có hát đủ những lớp tuồng rất hay, người đến xem nữ từ nam thanh chẳng thiếu mặt nào, vì rằng cuộc hạ thọ của các nhà Quí-phái thì khi nào cũng đủ cách phòng lưu bị vệ, cho nên nhơn dân qua lại đến xem và dự tiệc đông lắm thật là một cuộc hí hạ rất có giá-trị vậy.

Chọn lính đi vào Nam-trung

Mấy hôm nay tại đồn tập binh phố Khâm-sứ có lựa lính tập binh để bổ vào Nam-trung. Ngày nào cũng có người đến dâm đơn vào lựa lính. Nước ta ngày xưa vẫn sự chọn lính thì mỗi nhà có 3 người Nhà-nước chọn lấy một, khi bắt vào đi lính thì rất nhiều kẻ phải kiếm phương trốn tránh hoặc thuê mướn đỡ đần, đến ngày nay lựa lính lại rất để mà lại rất nhiều kẻ tình nguyện đến xin làm lính, lấy đó bỏi sự ở lính ngày nay có lắm bề ích lợi, nào là khẩn phần lương điền, nào là chức phận khi tại ngũ khi hồi gia đều có ích, cho nên lắm kẻ ưng đi lính. Xem thế thì biết ngày xưa đi lính khác mà nay đi lính khác vậy.

KẾT-QUẢ CUỘC THI

Diplôme d'études primaires supérieurs franco-indigènes

(Hội thi ngày 30 Juin)

Mention assez bien:

MM. Nguyễn-văn-Hưng, Phan-văn-Bửu, Nguyễn-văn-Đánh.

Mention passable:

Mm. Lê-văn-Kẻu, Võ-văn-Thơng, Nguyễn-đình-Khoa, Nguyễn-minh-Châu, Đặng-vă-Tịch, Lưu-văn-Bảm, Hồ-nhơn-Nghĩa, Lê-văn-Bỉ, Đinh-công-Cần, Nguyễn-văn-Nghĩa, Kiều-hữu-Hoành.

Admissible. — M. Võ-tộc-Thống.

Nhơn vì M. Huỳnh-văn-Chính hội-trưởng T. C. T. T. A. có việc nhà phải đi Lục-tỉnh, nên xin qui-vị các hội có việc chi gấp viết thơ cho Tổng-cuộc thì xin gởi ngay cho M. Huỳnh-minh-Châu, n° 4 et 5 Impasse Marcel Richard Saigon, quyền tạm chức hội trưởng.

Nhà hội sẽ dời đi chỗ khác, sau sẽ cho hay.

BỊNH LẠ

Dám mong quí ông, quí bà, có biết chỉ giùm

Nguyên cha tôi, khi trước có đi lính tập làm quan một, nay đã hồi hưu. Nay được 70 tuổi mà từ bốn năm nay phát bịnh : ban đầu mỏi lưng, sau mỏi 2 cái chơn, đến nay tới 2 cánh tay đều mỏi rung, yếu cho đến đổi cử động không nổi. Năm, ngồi, có người đỡ; đi, đứng, phải vịnh: ăn uống tiểu, tiểu thường. Nhưng ban đêm hay đi tiểu và trở mình lắm kẻo mỏi. Còn phải châm ghế bố luôn luôn đã mấy năm. Nước tiểu lóng cũng đục. Từ mới phát bịnh có uống thuốc tây, thuốc bắc và thuốc nam cũng nhiều. Nói tóm là ai bày chi chạy nấy, nào là: giác, lể, đắt đủ cách. Nhưng tiền mất mà bịnh tật càng thêm. Thầy thì nói huyết kém, ông thì đờ thận sưng, ông thì hô phong thấp. Cho thuốc hoàn thuốc cao, thuốc tán. Thoa, xông, hơ, bóp cũng chẳng giảm. Bây giờ, ngồi chừng 5 phút đã mỏi rung cái lưng.

Phận làm con, tôi cũng chạy hết phương. Nên mới đăng lên báo để nhờ cả Nam, Trung, Bắc-kỳ, các ông các bà có phương chi chỉ giùm làm phước. Chúng tôi cảm tạ chẳng cùng và đền ơn xứng đáng, dầu hao tốn bao nhiêu chẳng nại.

BÙI QUANG ĐA,
Fils de BÙI-QUANG NHO,
Commerçant Bentré.

SỐ SANH TỪ TẠI SAIGON

Từ trình ngày 4 Juillet 1927.

Số sanh của dân Langsa :

Rame Jean Jacques Samy, sanh ngày 1er Juil.

Số sanh của dân Bổn-quốc :

Nguyen-van-Lân, (trai) sanh ngày	28 Juin	
Nguyen-van-Meo	»	30 »
Nguyen-van-Loc	»	30 »
Doan-van-Hoa	»	1er Juil.
Pham-van-Bi	»	3 »
Nguyen-van-Meo	»	1er »
Nguyen-van-Rat	»	2 »
Lê-van-Nhân	»	2 »
Dinh-nhut-Yen	»	1er »
Truong-Hoa	»	2 »
Lau-tau-Luân	»	2 »
Vo-thi-Loc (gái)	»	2 »
Lê-thi-Thôi	»	2 »
Nguyen-thi-Dê	»	3 »
Tran-thi-Phi	»	3 »
Bui-thi-Tong	»	1er »
Tran-thi-Hi	»	2 »
Lâm-Kiêu	»	2 »
Lê-Tai	»	2 »
Tran-thi-Quac	»	2 »
An-thi-Tu	»	30 Juin
Nguyen-thi-Phung	»	29 »
Tran-thi-Ba	»	30 »

Số tử của dân Langsa :

(Không có)

Số tử của dân Bổn-quốc :

Phat-van-Bon,	56 tuổi, thác ngày	3 Juil.
Truong-o-Kiên,	53 tuổi,	4 »
Duong- Nga,	2 tháng 26 ngày	3 »
Tran-thi-Nghia,	8 tháng	3 »
Pham-hi-Hôi,	7 tháng 15 ngày	3 »

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 6 Juillet 1927.

GIÁ BẠC

	$	$
Nhà-nước	12 F. 80	12 F. 80
Ngân-hàng Pháng-pháp	12 80	12 80
Banque Franco Chinoise	12 80	12 80
Banque de Saigon	12 85	12 85
Financ. Fse. et C.	12 80	12 80
Hong-kong Shanghai	12 85	12 85
Chartered Bank	12 80	12 80

∴

MÈ CỐC

Giá lên chỗ đến nhà-máy Choion bao lấy luôn giá 100 kilos

		Par pièce/ Par 60 k.	Par 100 k.
Tianlong		4$15	6$67
Gocôte		5.80	7.66
Bel-zâu		4.57	6.73
Beeliée		4.80	6.77
Rouvrien	Gạo trắng	4 30	6.32
	Gạo đỏ	3 82	5 32
Giá bực trung		4 48	6 58

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON

Phải là trốn nợ đoạn trường hay không?

Nguyen-thi-Lieu kêu là Thi Ba, 36 tuổi, vốn là một tay buôn hương bán phấn, có tội có giữ bần-hồi, bỗ lìu nay vào ở với Na-Khoan, sui dâng Bourdais số 146 đăng chuyên ta nghề ấy. Nói cho phải, Na-Khoan từ được nàng chia vẻ nương ở, thì cũng có lòng thương, bỉ mỗi khi rảnh-rang thì Na-Khoan mới giở nghề xưa của mình ra mà dạy, nào là vành ngoài bầy chữ, vành trong tâm nghề, đều đủ rào. Thế mà chẳng rõ gì cô gì, mới đầy Thi Ba là bỏng chạnh lòng buồn, không muốn ở nữa, bèn thừa dịp vắng mặt Na-Khoan, nàng ta mới nắc lấy hết một số bạc 15 đồng và quơ các đồ-quần-giá đáng 8 đồng rồi đứng mất.

Thời cũng chẳng rõ nàng ta vì chán nghề hạ giá nhành chi-ni, nước đưa ong bướm mà đi, hay là chỉ lòng ấy xấu nên quật tìm lòng mới nào khác nữa. Ôi! Tưởng lại sở đoan-trường đi trật lỗ có tên, muốn trốn cũng chẳng để gì trốn được. E cho lìu-xanh rồi cũng trở về lầu xanh!

NHÀ MÁY LỚN LÀM NƯỚC ĐÁ

Tại Châu-thành Cần-thơ

Chủ nhơn : TRẦN-ĐẮT NGHĨA

Kính trình quí ông, quí bà rõ :

Đã mấy năm để ý thí nghiệm về công cuộc làm nước đá nên nay tôi mua thêm bến Tây qua 1 cái máy lớn làm nước đá tốt lắm, trong vắt, không có bọt lại lâu tan.

Cách làm nước đá rất tinh khiết, kỹ lưỡng lắm, đã có quan thầy đến thí nghiệm được công nhận và lời khen.

Nước đá tôi bán lẻ mỗi kilo..... 0$06
Bán sỉ từ 10 kilos sắp lên, tính mỗi kilo 0 05

Muốn mua bao nhiêu cũng có sẵn.

Vì nào ở xa muốn mua tôi cũng sẵn lòng gởi đến rợt kỹ lưỡng, nhưng mà tiền chở và tiền thùng thì phần người mua phải chịu thêm.

Qui vị nào ở xa muốn lãnh làm đại-biểu bán nước đá nhà mấy tôi, xin dời gót đến thương nghị.

Xin qui ông, qui bà chiếu cố giúp công nghệ Annam vững bước trong trường tấn-hóa đến mua giúp giùm tôi, tôi rất cảm ơn.

Chủ nhơn : TRẦN-ĐẮT-NGHĨA
Kính cáo

Solde ! Solde !

Rẻ lắm!

Tiệm bán HỘT-XOÀN của M. Franço's SỰ, 76, rue Vannier Chợ-cũ Saigon.

Nay muốn bán tây *Hàng Lụa, Tố, Nỉ, nón Velours, Dù....v.v.*

Cho nên rẻ lắm, nên dùng dịp này mà mua đồ mới tinh.

P. S. Cần hột Xoàn lại nhiều lắm, xa lắm!

Mất cháu ! Mất cháu !

Khách Dịp-Dia, buôn-bán xe chai không, nhà ở tại đàng Lefebvre số 126, có một thằng cháu trai tên Dịp-Vinh, 9 tuổi, hồi 5 giờ chiều lửa 4 Juillet, chẳng rõ nó đi chơi đâu mà lọc mãi kiếm mãi không ra ; từng chẳng hết sợ phải đi lại hết cả với ông cò. — Ai chơi đâu vậy tăng ?

Theo lời cô cháu khách la, thì thằng tăng lấy hình-trang nó như vầy : vác xe lực trung, nước da ngăm ngăm, tóc hớt bruse, mặc quần áo nỉ đen, không có dấu tích gì cả.

Vậy ai có thấy thằng tăng lấy lục đâu xin chỉ giùm cho khách ta làm ngõi.

∴

Lại thầy Ho-van-Trang, làm ký-lục, nhà ở tại đàng Frères-Louis số 103, cũng có một thằng cháu trai tên Nguyen-van-Nam, 11 tuổi, hồi 2 giờ chiều lửa 4 Juillet nó đi theo chơi với bé-bạn chẳng nào đâu mà rồi cũng lạc mất.

Thằng đó hình-trang nó như vầy : sức nó có hơi mạnh-mẻ, nước da ngăm-ngăm, tóc hớt bruse, mặt cái quần nỉ đen, đầu không có đội nón.

Ai có thấy nó dẫn cũng chỉ giùm cho thầy.

Chương-trình

CUỘC LỄ CHẠNH-CHÚNG TẠI SAIGON

Bản Hội-đồng lo sắp đặt cuộc lễ Chánh chung tại Saigon, vừa rồi đã định chương trình như sau nầy :

Thứ tư 13 Juillet :

BUỔI CHIỀU

6 giờ.— Bắn súng chào lễ.
8 giờ rưỡi.— Dạng cô đèn, có nhạc binh giúp vui.

LỘ TRÌNH CỦA CỘ ĐÈN. — *Khởi từ trại lính lấy (11e R. I. C.) ở đàng Bd Norodom đi thẳng đến đường Mac-Mahon, quanh qua đàng La-grandière — ngang trước dinh quan Thống-đốc Nam-kỳ — lại đàng Pellerin, thẳng đàng d'Espagne — ngang trước dinh quan Đốc-lý Thành-phố — vòng qua đàng Catinat — ngang trước nhà hát lây — thẳng tuốt vường mé sông, lại đàng Bd Luro, trở thẳng về trại. Đốt đèn các dinh thự và mấy đường lớn.*

Sau khi dạng cộ đèn

Hát bóng ngoài trời

Trước sân Chợ-mới Saigon và tại khán-đài sau nhà-thờ nhà nước. Bóng của hội Patronage Laïque.

Chương trình hát bóng

Tại chợ-mới (*13 Juillet*)

1- Eclair Journal N° 34 (1926).
2- Soins du corps
3- Dans la haute région Tonkinoise
4- Annales de la Guerre (N° 67)
5- Mystères du souterrain de la Banque (3 p.)
6- Les Ours
7- La voisine de Malec (2 part ex)

Tại khán đài (*13 Juillet*)

1- Eclair Journal N° 36 (1926)
2- Le moustique ou cousin
3- Les tombeaux de Hué
4- Annales de la Guerre (N° 69)
5- Pour son frère (3 parties)
6- Les crustacés
7- Malec forgeron (2 parties)

Thứ năm 14 Juillet

BUỔI MAI

7 giờ rưỡi.— Bắn súng chào lễ

Diễu binh

(*Tại đường Boulevard Norodom*)

BUỔI CHIỀU

4 giờ rưỡi.— Đá banh tại vườn Mavrice Long
10 giờ rưỡi.— Hội mở tại phòng tiệc đình Đốc-lý

Trọn ngày.— *Các cuộc chơi của Annam*
6 giờ. — Bắn súng chào lễ
Đốt đèn các dinh thự và mấy con đường lớn.
8 giờ rưỡi.— *Tiệc đãi tại Cercle des Sol-dats et Marins.*

∴

Hát bóng ngoài trời

Tại trước sân Chợ-mới Saigon và tại khán-đài sau nhà-thờ nhà nước. Bóng của hội Patronage Laïque.

Chương-trình hát bóng

Tại chợ-mới (*14 Juillet*)

1- Eclair Journal N° 36 (1926)
2- Le moustique ou cousin
3- Les tombeaux de Hué
4- Annales de la guerre N° 69
5- Les crustacés
6- Malec forgeron (2 parties)

Tại khán-đài (*14 Juillet*)

1- Eclair Journal N° 34 (1926)
2- Soins du corps
3- Dans la haute région tonkinoise
4- Annales de la guerre N° 67
5- Mystères du souterrain de la Banque (3 parties)
6- Les Ours
7- La voisine de Malec (2 parties)

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RÉT CÓ CỬ THỬ RÉT VỎ DA

THỬ NÀY UỐNG THUỐC

QUINOFORME

bằng hoàn, viên trên hay là viên giẹp. Một thứ thuốc chế bằng hóa-vật đã đăng trong các Dược-điển Langsa.

Có trữ : CÁC NHÀ BÁO TẾ-SỰ

Tvtien Le Croix

91-61, Rue Philippe de Girard, — PARIS

THUỐC HỘ TRỪ BỊNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

Chế nơi thảo mộc làm ra, không vị độc địa, không vị làm nghẹt nghịt, khó ăn hèn-ngày chi cả, thiệt là thuốc thảo hiền, không thuốc nào bằng, ở uống trừ :

Bịnh ho, ho khúc-khắc
Ho mỏi, ho kéo dàm
Ban đi bông trong phổi, nóng lạnh
Bịnh suyễn, đau lòng ngực v.v.

Thuốc Sirop Akker uống tuyệt ho, mỗi hồi hợp, làm cho thở thong manh, khoe nhiều đàm ở, và trừ hết độc địa trong phổi

Agent général
PHARMACIE SOLIRÈNE

Coi cương trả đó giao-giao

CÓ BÁN CỦNG CÁC NHÀ THUỐC

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Claude Chappe** *ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 10 Juillet.*
Chiếc **Paul Beau** *ở Xiêm, sẽ đến Saigon 17 Juillet.*
Chiếc **Bernadin de Saint Pierre** *ở Annam và Tonkin sẽ đến Saigon lối ngày 13 Juillet.*
Chiếc **Portbos** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon ngày 8 Juillet.*
Chiếc **Cap Saint-Jacques** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 11 Juillet.*
Chiếc **Amazone** *ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 12 Juillet.*
Chiếc **Sphinx** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon ngày 12 Juillet.*
Chiếc **Amboise** *ở Pháp quốc sẽ đến Saigon lối ngày 22 Juillet.*
Chiếc **Dinh** *ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 8 Juillet.*
Chiếc **Marsa** *ở Singapore sẽ đến Saigon lối ngày 13 Juillet.*
Chiếc **Shan** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn, lối ngày 21 Juillet.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Paul Beau** *sẽ chạy đi Xiêm lối ngày 7 Juillet, 8 giờ.*
Chiếc **Portbos** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 11 Juillet.*
Chiếc **Sphinx** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 25 Juillet.*
Chiếc **Amazone** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 16 Juillet.*
Chiếc **Bernadin de Saint Pierre** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 15 Juillet.*
Chiếc **Amboise** *sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 25 Juillet.*
Chiếc **Marsa** *sẽ chạy đi Singapore, lối ngày 23 Juillet.*

HƠN MỘT NĂM NAY RỒI CÓ MỘT Cảnh trường

Dạy chữ pháp, gởi bài đến nhà cho những vị nào mắc công việc

BIẾT ĐỌC CHỮ PHÁP MÀ NGHĨA CHƯA HIỂU

HỌC CHỮ PHÁP CHƯA ĐỦ DÙNG

HỌC CHỮ PHÁP MÀ ĐÃ BỎ NÓ LÂU RỒI

Cách dạy mới và riêng cho những vị Nam-Việt

Anh em nên hỏi thăm lập tức, kẻo muộn nữa.

Xin gởi một con cò 5 chiêm đặng trả lời.

RAPID'PROGRESS
Boîte postale 48
CHOLON

"Rượu DUBONNET là rượu bổ và dưỡng lấp sức lực lại

TRƯỚC KHI MUA MỘT CÁI XE

XIN CÁC NGÀI ĐẾN VIẾNG

HÃNG MỚI CẤT CỦA AUTO-HALL

(Chỗ hôm trước dùng làm phòng dầu xe-hơi)

Có chưng đủ các thứ hiệu xe mà có bán tại hãng :

AUTO-HALL

Établissements Bainier d'Indochine

Thế nào các ngài cũng sẽ chọn đặng một cái xe mà các ngài vừa ý lại giá cả cũng vừa phải, các ngài sẽ đặng vẻn vang

MUỐN MỐI THẮM BỀU CHI CŨNG LÀ ĐI THỬ XE

XIN ĐỢI NƠI HÃNG

AUTO-HALL

ÉTABLISSEMENTS BAINIER D'INDOCHINE

Một mình làm Bợi-Lý cái Đông-Pháp

Feuilleton n° 397 — Du 6 Juil. 1927.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỈ

HỒI THỨ XV

Lê Cạc-na-oanh ở thành Rôm

Thay đổi y-phục xong, tam vị đi bước xuống lầu, lên xe ; xe chỏ đầy những hoa tươi bông giấy. Xe chạy, ngồi coi theo đàng bầy ngỗ ba, cảnh tình đã đổi. Cái cảnh bi thiết khi nẫy đã đổi làm một cái cảnh vui thái lạc lùng. Xe ngựa dầm đàng, người đi chết nẻo. Đời hình đổi dạng, người mang một nết một cây ; thay áo thay quần, kẻ đội lốt beo lốt khỉ. Xe nào xe nấy đầy những người dị hình dị tướng, mũa men nhảy-nhót hết la ; xe nào xe nấy chở đầy những bông giấy, hoa tươi, đầy những đạn bột đi ghẹo khách qua đàng, quăng qua ném lại. Theo thói nước tục dân, bất luận nam-phụ-lão-ấu, chẳng nài người lạ kẻ quen, hễ gặp thì ném thì quăng, vui đớn nói cười, không đàng giận hờn, mà cũng chẳng đàng bắt tì bắt ố. Nhị vị công-tử, lúc ban sơ, hãy còn nhờ cuộc xã-tứ nơi pháp-trường nên lòng chưa đặng vui, nên còn làm nghiêm, ngồi an một chỗ. Chừng bị ze người qua lại liện nhau mưa bắt, liện đến đổi tam vị phải cởm đầu vào mũ xe mà trốn, chừng ấy nhị vị công-tử hết lấy nghiêm, trở tài liện lại. Càng vui chơi càng say mê. Bấy giờ nhị vị công-tử mới hết nhờ tới chi khác hơn là hột Huê-đăng, lại tưởng mình lạc bước tới Đào nguyên đóng.

Tình lại bỗ hết các con đàng nhỏ mà kể mở con đàng rộng lớn, gọi là « rue du Cours » hai bên từ đầu đàng chí cuối đàng, chen chúc lấu đài dinh-dấy. Nhà nào cũng cao năm bảy tầng, cửa rộng đôi ba lớp. Nhà nào, trên lầu phía trước cũng có « banh công » sân de ra đàng, nên tới ngày hội Huê-đăng, ai nấy đều sửa sang sân nhà mình coi cho ra đẹp đẽ. Đi dưới đàng ngó lên năm bảy tầng lầu, ấy, thấy lớp những đầu người-ta. Nam phụ lão-ấu chẳng thiếu. Lại trong những người có phước mà đặng đứng trên lầu ngó xuống đó chẳng phải là lộn-xộn, xem ra rõng là nhà thế-phiệt trâm-anh. Biết bao gái sắc trai tài, kể sao xiết giai-nhân tài-tử. Nhơn cuộc Huê-đăng cũng vui chơi. Đứng trên lầu cao, hỏi những bóng giấy mà rải xuống xe chạy dưới đàng, vãi thỏi không ngớt, xem ra chẳng khác nào tuyết đổ mưa sa. Người dưới đàng, ngỏi trên xe, lại hết những cành hoa tươi nhành bông tốt, mà liện lén, vui thú không ngăn, nói cười chẳng ngớt. Ngoài lớp người trên lầu, dưới xe, còn một lớp người đi bộ, đi đất theo hai bên bờ lề, chen chơn đã không lọt. Thấy đâu nấy, người giả hình gấu, cuối nọ, kẻ đội lốt beo, bèn tại nghe tiếng chó tiếng mèo, dưới gối dụng đầu trâu mặt ngựa.

Đã nói rằng nhị vị công-tử chưng thâm vui mê-mẩn, quên đời quên mệt, trở ra một mình Công-tước đi hay đi, coi thì hay coi, bộ cũng nghiêm như thường, không lộ dấu gì ham-hố. Bởi vậy, kẻ xe chạy giáp vòng rồi, tới lần đài Rospoli, Công-tước day ngừng xe, rồi nói với nhị vị công-tử xin kiếu, đã xe cho nhị vị công-tử dạo chơi mãn cuộc. Kiếu rồi, Công-tước xuống xe. Chừng sửa bước đi, Công-tước còn dặn với : « Dạo chơi chừng nào mệt, không muốn đi nữa, muốn kiếm chỗ nghỉ coi, thì tới xin mời nhị vị công-tử trở về ; vì nhị vị công-tử nhờ tôi có đỡ đành chỗ dựa mấy cái cửa sổ phòng tôi, cho nhị vị công-tử ngồi xem cho tiện. Hãy giờ nhị vị công-tử cứ việc dạo chơi, đừng ngại-ngùng chi cả ; nào xe nào ngựa, nào xa phu, nào kẻ tùy-tùng điều đãi, nhị vị công-tử cứ việc dùng như của nhà, không điều gì trở ngại. »

Đã nói tới tên đánh xe và kẻ tùy-tùng điều đãi, tôi xin nhắc rằng trong cuộc chơi hội Huê-đăng, chẳng phải Công-tước sắm đủ bộ-sản mình với nhị vị công-tử thôi ; Công-tước sắm cho tên đánh xe, với kẻ tùy-tùng cũng sắm. Bởi vậy xe Công-tước, trước, thấy con gấu ngồi cầm cương ngựa, sau xe, hai con khỉ mặc men, làm cho kẻ ai người qua, xem thấy bực cười, nhìn khen không đặng.

Hãy giờ, Nam-tước Phan mới đi tới cửa tạ Công-tước hết lòng hậu bạc.

(Mai tiếp).

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

S.I.N.D.E.X

MỚI LỢI RẤT NHIỀU:

CUỐC để đào và hốt đất
nặng từ 1k000, 1k200, 1k500 và 1k750.
VÁ để hốt đất thứ tròn có khoen nặng 950 grammes.
VÁ thứ vuông nặng 750 grammes.
CÚP để đào đất nặng 2k100.
Rựa có cán sẵn.
Máy để gở hột bắp.
Máy cán bắp ra bột.

Bổn-hãng SINDEX kính lời cho qui khách hay rằng về đồ dùng làm rẫy của hãng bán thì đều là đồ tốt thượng hạng do nơi mấy hang có danh tiếng lớn ở Arriège (Pháp-quốc) đúc ra.

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh
bỏ Nha-phiên rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution **R**
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vĩnh-thượng tỉnh Bienhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, ngói tốt lắm.

Bốn con trâu đực đang tuổi và đang sức làm công chuyện.

Ý, xác muốn mua xin do nơi bổn-quán.

MUỐN BÁN

« Muốn bán một cái xe-hơi hiệu « STUDEBAKER » 25 Mã-lực, 6 máy vỏ ruột và Binh accus đều còn mới. Xe nầy để dùng đưa hành khách rất tiện. Dịp may giá đình thiệt rẻ. »

Xin do nơi M. Potier 19 place de Théâtre, Saigon

Hãy hút thuốc JAB

RƯỢU BẠT-HÀ GET
PIPPERMINT GET
rượu nầy uống đi mát mà vị mùi khan tiếng.

Dịp may ít có!

Vì dư dùng nên bán:

1 cái Moto chạy hơi điện 5H.P.
1 cái Moto chạy hơi điện 8H.P.
Cả đông-lực được 220/224 volts
Tây ý muốn chạy mau chạy chậm
Sức máy chạy đều còn mạnh và tốt lắm.

Ai muốn xin xả đo xuống nhà in **UNION** *ở đàng Lucien Bonnard số 13 (cửa trường học Taberd) Saigon mà thương nghị.*

Dầu hôi Mô neo

Liệt vì bấy mua thứ dầu hôi hiệu: **Mô Neo** (Le Pétrole Ancre) của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mới dùng. Dầu nầy tháp it hao, đã sáng suốc mà không có khói. Thiết là thứ dầu tốt nhứt hạng trong thương-hạ.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi nầy

« Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Công-văn

Vì lời nghị quan Tổng-thống Toàn-quyền ngày 7 Juin 1927.

Bình-đẳng cho bổn Danh-nghiệp Kinh-lý có cấp bằng của « Chính-phủ Nam-kỳ » những người ứng thi kỳ sau nầy:

TÊN NGƯỜI ỨNG THI	SỐ ĐIỂM MÃN NGƯỜI (Sur trois cents (3))
MM. Maurice de Tastes	318,40
Eichler	265,80

Phải phải một tờ sao lục lời nghị nầy cho mỗi người ứng đàng làm cấp bằng, lời nghị nầy sẽ thi-hành theo như 1re-lệ định trong tiểu thứ năm lời nghị ngày 3 Octobre 1919.

(Là 50 điểm buộc phải được chi hơn hết là 300.

Chuyên Văn Lu Lu Pu... Baran
Đoàn cấp bằng nghiệp-vụ quan Phó Đốc Tournier làm sự, cùng Thiếu nầy nhiều Kiến-lược làm ra Chuyên đề cùng làm.

Danh tặng để tỏ mến rất Thiệt tại Tòa Chủ Tỉnh Bienhoa ngày 3 Juin 1927 tại Saigon mà nên làm thiệt khiết nầy có bản thiệt nầy.

LỜI RAO

Kính cùng **« P. LÊ-PHÁT-VINH »**
ở tại Long-thương mé sông — (Saigon)

Tôi nhờ nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tàu), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bên Pháp-quốc, nền mặt tươi, dầu bán một nhiều lắm, cũng không phải không 1 $ 4 $ 00 một thước tây.

Lục-soạn lang-châu, trắng, từ 3 $ 00 tới 3 $ 20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, xanh chỉ thiệt mịnh; từ 2 $ 00 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thương hạng, thiết trắng, dệt sóng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80 — Giá 3 $ 20 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền, không trổ không đỗ bông) khổ Bắc-thảo 0m80 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền, không trổ không đỗ bông) khổ trong 0 $ 50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gởi tỉ-tiên nghĩa nhi hầu lợi.

Vì muốn trỏ danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hoá (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VINH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

HỘI THẦU KHOÁN

Hội lãnh công-việc về tạo-tác, kỹ-nghệ và thương nghiệp Đông Pháp

Công-ty **HÒA-KÍNH**

Ảnh tráng-lắp công-việc tạo-tác, bằng xe chạy đường sắt.

Ảnh tráng-lắp công-việc thường, bằng xe-bò cùng các xe chở chuyên khác.

LÃNH CHỞ MỖI NGÀY:
Nhiều là: 42 thước vuông.
Ít lắm là: 50 thước vuông.

VỀ CUỘC LÃNH CHỞ CHUYÊN:
M. HỒ-VĂN-KÍNH và công ty **HÒA-KÍNH** *chở từ... 1926 tới...*
September 1926 được:
300,000 thước vuông

QUẢN-LÝ: **MM. HỒ-VĂN-KÍNH và NGUYỄN-CÔNG-HÒA**
HỘI QUÁN: 139 rue Pellerin, Saigon

DỜI NHÀ

Nhà thuốc hiệu « **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** », bấy lâu nay ở tại đường Canton, môn-bài số 38 Cholen, Tường trong lục-châu ai ai cũng đều rõ biết là một nhà thuốc có danh nhứt nơi cõi Á-Đông nầy.

Nay Bổn-đường mới mua được một căng nhà lầu 3 từng rất nên rộng-rải, cũng ở tại con đường cũ ấy là đường Canton, nhưng môn-bài số 47.

Vậy kể từ 1er Juillet tới đây thì Bổn-đường sẽ dọn qua đó mà buôn-bán. Căng nhà mới nầy Bổn-hiệu dám tưởng chắc rằng sẽ lấy làm tiện cho chư qui vị ngõi nghỉ-ngơi mỗi khi có việc đến viếng Bổn-hiệu. Đã rộng-rải thảnh-thơi lại cao-ráo sạch-sẽ.

Lời dặn thêm. — Căng nhà mới nầy ở phía bên số 16, ngang mặt với căng nhà cũ. Rất dễ mà tìm.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Chủ-nhơn cẩn khải.

Văn mua

1 TẬP BÀI THI BẰNG SƠ-HỌC YẾU-LƯỢC

Là cuốn sách rất tiện cho các học trò sắp đi thi Bằng Certificat d'Etudes Elémentaires Indigènes.

Dài 170 trang. Giá: 0$35. Cước: 0$16

2 QUỐC-VĂN TRÍCH DIỄM

Là cuốn sách trích-lục và chú-thích cội thơ văn Cổ-kim để dùng vào khoa giảng quốc-văn trong các trường Cao-đẳng tiểu học.

Nhà Học-chánh đã duyệt y

Dài 250 trang. Giá: 0$45. Cước: 0$19

BÁN TẠI:
imprimerie de l'Union, Saigon

Dịp tốt

Nhơn dịp gần về nghỉ bên Pháp-quốc nên muốn bán một cái xe-hơi còn mới hiệu «DE DION BOUTON», mười mã (ou, sáu chỗ ngồi).

Xin do nơi bổn quán.

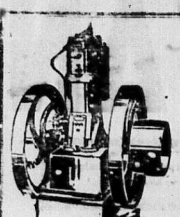

MÁY HIỆU:

«Vandercamme Marin»

Chỉ riêng cho máy nhà máy, sở trồng trỉa và máy nhà kỹ nghệ.

Giá rất rẻ hơn hết il hao tốn

Hãy viết thơ hỏi:

SALON NAUTIQUE

460, rue Paul Blanchy — Saigon

Máy chạy dưới nước đủng cho ghe chài, tam-bản

THỬ MÁY HIỆU:

«PROPULSEURS ARCHIMEDE»

đi theo các thứ ghe

GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG

148-170, Đường Chasseloup-Laubat, Saigon

1er Hội thi « Việt-Nam Sơ-đẳng Tiểu-học Văn-bằng »

Ngày 13 Juin 1927

(Certificat d'Etudes Elémentaires Franco-Indigènes)

Bốn mươi trò ứng cử, đậu được 37 trò (có một trò khách Quảng-đông)

2e Hội thi « Bằng-cấp Pháp-Việt Sơ-học »

Ngày 27 Juin 1927

(Certificat d'Etudes Primaires Franco-Indigènes)

Mười sáu trò ứng cử, đậu được 15 trò kể lên sau nầy (có 2 trò khách Quảng-đông và Triều-châu).

1- Nguyễn-hữu-Trọng	Sadec	9- Trần-văn-Luận	Cholon
2- Hứa-văn-Hai	»	10- Nguyễn-văn-Thương	»
3- Tô-hàm-Lốc	»	11- Lê-văn-Nhã	Giadinh
4- Nguyễn-đăng-Giai	»	12- Nguyễn-văn-Sĩ	Mytho
5- Đào-văn-Cẩm	»	13- Võ-văn-Hồ	»
6- Huỳnh-Thinh (Quảng-Đông)	Rạchgia	14- Trần-quang-Long	Bactieu
7- Quách-văn-Thông	»	15- Châu-đình-An (Triều-châu)	»
8- Emmanuel Ng-o-Hoàn	Saigon		

Ngày bãi trường — 10 Juillet 1927

Ngày tựu trường — 1er Août 1927

Sĩ tử cũ hầu như ngày tựu cho đông, nếu trì trễ sẽ mất chỗ.

Những học sanh mới muốn thọ giáo nơi bổn trường, thì từ đây phụ huynh hãy viết thơ mà giữ chỗ trước kẻo hết, hoặc hỏi chương trình dữ lề học thì bổn trường sẵn lòng gởi đến.

Học sanh của bổn trường thi đậu Bằng Sơ học rồi được tương lên hang tốt nghiệp năm đầu theo học nơi trường Bổn-quốc (phải chịu khó thi khi nhập trường Bổn-quốc, nhưng về ăn ngủ tại bổn trường).

Nay rao bạch,

GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG

RẤT HỮU DỤNG — RẤT

CA-NÔT HƠI — GHE THUYỀN CỐ

Chỗ các vị đến điều các [illegible] đồng cho, mấy người ấm chỗ ở trên

Chúng tôi có trữ nghề chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các vị

Chúng tôi cũng [illegible] ai và sửa các thứ Ca-nôt và máy máy nhỏ

Gởi cho không những kiểu mẫu, hình giảng, văn vân [illegible] buộc phải mua

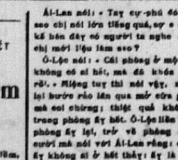

SOCIÉTÉ DETOSE & D'ENTREPRENEURS DE NAVIGATION AUTOMOBILE

SALON NAUTIQUE

460, Rue Paul-Blanchy

MỘT NGƯỜI TỐT CỦA NƯỚC VIỆT-NAM

(LỊCH-SỬ)

(Tiếp theo)

HỒI THỨ III

Gặp Cụ-Tâm tỉnh xưa nuôi học ; Đi Bải-Xàn cảnh mới dạo chơi.

Trời xui khiến vậy, bỗng đâu có một người cố-nhơn qua thì thăm nhà. Người cố-nhân đó là ai ? Là một vị Linh-Mục tục danh *Cù-Tâm*. Cù tỉ-hỉ chỉ mà qua thăm ? Nguyên lai từ trước hồi đ , quốc-trào nghiêm cấm *Gia-tô*, *Cù-Tâm* có tên vào sổ bị thôi rồi. *Trương-công Chánh-Thi* lấy thế-lực ra sức dìnb-hộ cho mà đặng thoát thân. Vì vậy nên mối nghĩa trọng tình thâm, đi lại thân-mật. Khi đó qua tới, coi thấy anh em *Trương-sanh* đều tuổi tuổi lanh lợi, mà em lại có phần tuấn-đình hơn. Bèn để lòng yêu mến thương vì, mà nói với *Trương-bá* rằng :

— Tôi với Tiên-công khi trước có chút thâm-tình. Chẳng may tiên-công sớm đã qua đời, mà tấm lòng tôi hãy còn ghi-tạc. Nay tôi coi thấy các linh-lang thầy đều có thiên-tư thanh-dạ, lại sực nhớ đến tiên-công mà muốn cho thân lại thêm thân. Vậ thì tôi xin lãnh một cậu nhỏ về nhà, giúp công dèn sách, rèn-cặp đỡ ba

Bà trả lời rằng :

Muôn đội ơn người có lòng như vậy, thì tôi cũng đa tạ tấm lòng. Song le, nhỏ nhà tôi chẳng may sớm mồ côi cha, mà tôi chút dạ dàn-bà, con thơ-ấu không nỡ để xa lìa dưới gối.

— Không can chi mà bà phải quan-ngại làm vậy, đôi nhà như một, con ông bà tôi cũng coi như con tôi, dầu sao tôi cũng xin hết lòng hết sức giúp vì, thì ở với tôi cũng như ở nhà vậy.

Bà nghe lời *Cù-Tâm*, cũng đã xuôi lòng, song le còn phải dò ý con coi đã. *Trương-sanh* tuổi dầu còn nhỏ, song đã có kiến-thức hơn người biết suy-tính con đàng lui tới. Bụng biết dạ rằng : « Con người ta ở đời, phải lo lập thân, mà lập thân phải có cơ-hội, phải có cái mối dần d . Như cái sự-thế nhà mình bây giờ : mẹ thì góa, con thì côi, nhà thì nghèo-ngặt, lấy chi mà theo học đặng mãi. Vả chăng ở nhà cô-lậu, lối-dầu mà rộng đàng kiến vàn cho đặng ? Vậy thì gặp con gia-biến, ta phải lòng quyến, chớ có lẽ chấp-kinh đặng sao ? Âu là đi cho biết đó biết đây, ở nhà với mẹ biết ngày nào khôn ? » Nghĩ vậy, mới đứng dậy mà thưa rằng :

— Thưa mẹ ! con thiết nghĩ : người đã có tình thâm nghĩa trọng như vậy, thì cũng không nên phụ tấm lòng người. Vả chăng chi con cũng muốn ra ngoài cho rộng đường học-vấn. Vậy thì xin mẹ hãy xé chia tấm lòng thương con, mà cho phép con đi theo thầy, để đặng rảnh mà gia công đèn sách, cho kịp thì tập tấy công-danh, họa may sau nầy đặng xứng lòng cho mẹ mong con ít chút thăng.

Mẫu-thân bằng lòng cho phép, mới sắp-sửa quần-áo hành-trang, từ mẹ giã anh, bước chưa lên đàng, theo hầu *Cù-Tâm*.

Trương-Sanh từ đó ở cù g *Cù-Tâm*, (nă n 1845) đặng nơi an sở, chăm-chỉ học hành đức-hạnh tập-rèn, lễ-nghi tu-luyện, lúc ra vô, khi ăn ở, bết thảy nơi theo khuôn ph p, ai nấy đều yêu vì nết na và trọng vì tài. *Cù-Tâm* cũng nâng niu như ngọc trên tay, chẳng bỏ lúc nào để rời ra bên cạnh mình ; khi đi giảng lễ, khi đi làm phước, có khi đi viếng cảnh mọi nơi, đi đâu cũng đặng theo hầu. Đi nhiều, từng trải cũng nhiều : từng-trải nhiều, lại ambề đặng nhiều ý-tứ sâu-xa, tập-thục đặng nhiều tri-khôn rộng-rãi, lẽ ăn nết ở, đủ bề lễ-nhượng, đủ cách tinh-lanh, phàm người quen thuộc, kẻ xang-quanh, không ai khe-khẻ chốn nào động !

Một ngày kia, *Cù-Tâm* đi đạo cảnh *Bải-Xàn*, Trương-Sanh sắp-sửa hành-lý theo hầu. Đàng đi bờ liễu, đầm mai, ngàn trăng, bải gió, coi thấy non xanh, mây bạc, chạnh nhớ đến quê-hương, bèn xin phép thầy, tiện nẻo về thăm nhà một chút.

Đi *Bải-Xàn* ít lâu, lại trở về bọc-sanh như cũ. Năm đó *Trương-Sanh* mới lên mười tuổi (1846), tuổi thì nhỏ, nhưng tài thì lớn, mà lập chí càng cao, những muốn vạch tầng mây lên trời, mà trở nên người xuất-chúng (hơn người). *Cù-Tâm* mới bắt đầu dạy học vấn *quốc-ngữ*, với học thuộc vần, liền dịch không sai, đọc đặng lanh ngay, viết đặng tốt ngay, quyển sách-kinh, bài nhựt-khóa, đọc luôn, viết luôn, chẳng ngơi chút thì-giờ nào. Chí đã hay học, thì trời cũng chiu lòng, mà dẫn đàng mở-mang cho lần lần học lấy phẩm thông

HỒI THỨ IV

Cùng Cố-Long một lòng vì đạo ; Học Cao-Mên ngàn đặm theo thầy.

Một ngày kia, xảy có một vị *Linh-Mục* tục hiệu *Cố-Long ở Lang-sa* mới s ng, đông tại *Cái-hương* (làng *Vĩnh-Thanh*) ở nhà thủ-bổn mà cầm cang truyền-giáo. Vì rằng mới tới đó, hãy còn lạ-lùng bỡ-ngỡ, nước non người, phong-cảnh mới, chẳng khỏi có ý buồn-rầu, vẫn lại dưới trướng thiếu kẻ hầu thân. *Cù-Tâm* bèn cho *Trương-Sanh* sang tạm ở hầu và khuya sớm chuyện trò cho tiêu-khiển. *Trương-Sanh* nết-na nhã-nhặn, hình-dáng dịudàng, ngày đêm ở cùng *Cố-Long*, khi giúp lễ, khi hầu cơm, càng ngày càng thêm thân-cận. *Cố-Long* hết lòng quí mến, như bắt đặ g nên vàng. Bèn gió mới dạy học chữ *La Tinh*. *Trương-Sanh* vừa học qua vần r gnốc, vừa xuôi, liền lịch đặng lần thông ngay.

Thầy trò vừa quen hơi bén tiếng, ở đó chưa đặng bao lâu, bỗi có quốc-trào nghiêm cấm đạo-đức, phải kiếm nơi nào ẩn-hình bình, để g ữ-gìn lấy đạo-gốc, treo non, lội suối, chẳng quản gian-lao. Qua những nơi đồn-bộ canh-gát, nếu ẩn bản đồ đạo-nhục thì không thể nào thoát qua đặng. Thầy trò bèn tây cơ ẩn biến : đổi lối nhà tu mà giả ra đồ đa n cười, nào dù, nào võng, nào nghi-lễ nọ kia, mới lọt qua đặng nơi cao rừng rậm, vạch cỏ rẻ lau, đi bộ đã cùng đàng, lại xuống ghe mà đi đàng thủy, vừa đi vừa nghe : thành nầy xuu dưỡi, lại tới trấn kia. Đi qua lợi thủ-phiên *Cái-Nhum* rồi, mới về nhà *Cả-Thiện* dạo đó. *Cả-Thiện* đó cũng là người bổn-đạo, nhà phú hào, có thân có thế, có trí tinh-lanh, vả có lòng lắm mộ đạo. Gặp thầy trò nhà dạo, liền tiếp rước vô nhà, tiếp-đãi tử-tế và lưu ở ại.

(*Mai tiếp*).

CÁO BẠCH

Bổn đường xin cẩu cáo cùng chư-qui vị thân chủ ở miền Đông-pháp đặng lâm tường : Kể từ ngày bổn đường khai toàn tiệm thuốc NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG đến nay, ân tay tính đã ngoài hai mươi mấy năm trời, hằng gia tâm chế ra đủ các hạng cao, đơn, hoàn, tán, dược thủy, dược dẫn và dược tửu, mà cứu thế tế nhân, chẳng màng lợi lớn, không kể lao tâm, miễn đặng giúp ích cho đời, thì bổn đường phỉ nguyện, cũ chẳng phải như những kẻ giựt đồ tu lợi, làm điều giả dối mà qt dối. Mong ơn qui vị thấy 3 lòng nghĩa hiệp của bổn đường mà tận tâm chiếu cố, nên tiệm thuốc NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ngày nay mới đặng.

« Danh rạng khắp trời Nam, tiếng lẫy lừng đất Việt »

Thấy vậy bổn đường nầy sanh một mối cảm tình chang chứa nơi lòng quyết chí đáp đền cho chư vị. Nhơn dịp nầy bổn đường mở thêm một tiệm nghành ở Nam-vang (Phnom-penh) đường Paris số 96, rằng làm đủ thứ thuốc như tiệm ở Cholon, bán sỉ bán lẻ ý một giá chẳng khác chi. Chư qui vị thân chủ ở miệt Nam-vang, Kampot, Battambang, vân vân, từ đây khỏi phải thất công gởi thơ xuống Cholon như mọi lần rồi mua nơi tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam-vang, đã khỏi mất giờ chờ đợi lại thêm khỏi tốn phí của tiêu, thật rất nên tiện lợi.

Bổn đường xét lại, tuy là ông Y-học-sĩ Viện sanh đã chế ra rất nhiều hạng cao, đơn, hoàn, tán, dược thủy, dược dẫn rồi, song cũng còn nhiều chàng bình la, chư vị đến mua dùng mà bổn đường chẳng có đặng giúp ích thật nghĩ cũng đáng buồn. Vậy bổn đường xin hứa cùng qui vị thân chủ, sẽ về bên Trung-huê-quốc, nghị luận cùng mấy nhà thuốc lớn có danh mua đủ các thứ thuốc đem qua để giá rẻ lại cho chư qui vị, ước trong chư vị biết cho mà hơn nghình tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam-vang, bổn đường rất nên may mắng vô cùng vô hạng.

Mong thay, mong thay !

Chủ nhân NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG đại-dược phòng ở tại Quảng-đông. Ở h thành đường Đại-tận, môn bài số 155 157 159. Tiệm nghành ở tại Cù-lao đường Canton và ở tại Nam-vang (Phnom-penh) đường Paris số 96, kinh bạch.

P. S. — Bổn-đường xin cho chư qui-vị hay rằng : nội trong tuần tháng Giêng bổn đường sẽ khai trương tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ở Nam-vang (Phnom-penh).

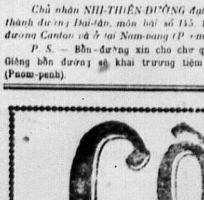

SÀ-BÔNG
DẦU XỨC DẦU
SẮP MỚ.— NƯỚC THOA TÓC

PACHOD Frères & Cie LYON

THUỐC ĐIẾU HIỆU:

« HỘT XOÀN »

(Kim-cang ngọc)

Thuốc điếu hiệu « HỘT XOÀN », chế tạo tại một hãng lớn ở tại xứ Alger, tên là hãng *Mélia huynh đệ*. Hãng nầy đã đạt danh trong cả hoàng-cầu, ai ai cũng đều biết.

Thiệt là lựa ròng thuốc tốt nhứt hạng mà làm thứ thuốc điếu nầy, nên mùi nó đã thơm tho mà lại nhẹ khói.

Ít có nhựa độc, lại không khô cổ, để lâu không sâu mọt, không phai mùi, nên chư qui khách ưa dùng thứ thuốc nầy lắm ; tuy là hãng L.U.C.I.A. mới đem lại, trử bán bổn Nam-kỳ chẳng bao lâu, mà người người đều biết danh là thuốc tốt.

Lấy tên « HỘT XOÀN » mà đặt hiệu thuốc điếu nầy đây, là vì hột xoàn giúp phước cho người đeo. Vậy cũng cầu chúc cho chư qui-khách thường dùng thuốc nầy, được sự may sự phước.

Trử bán tại hãng L. U. C. I. A. Saigon, đường kinh lấp, môn bài số 34, và trong các tiệm chập phố lớn của hãng ở Saigon và các xứ trong cõi Đông-pháp.

Feuilleton No 82

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

Người nửa đêm

(Tiếp theo)

Tà-nhi-Tư nói : « Cô còn trong đồn, vậy để tôi đi quày ho chức mà hỏi phóc cho chú tôi hay, kẻo sợ người đem ngày nhọc lòng hoài vọng. » Nói dứt lời liền bỏ đi qua bên phòng viết.

Ái-Lan mắt thì ngó theo, còn miệng thì hỏi *Ô-Lộc* rằng : « Người Ấy tới đây làm gì vậy chị ? »

Ô-Lộc nhăng mặt nhíu mày mà đáp rằng : « Ấy là chẩu ruột của cha qua, va kêu cha qua bằng chú, mà va là một tay sự-phủ đó đa. »

Ái-Lan nói : « Tay sự-phủ đó sao ? Mà sao chị nói lớn tiếng quá, sợ e có phủ-quí kế bên đây có người tai nghe được rồi chị nói liệu làm sao ? »

Ô-Lộc nói : « Cái phòng ở một bên đây không có ai hết, mà đã khóa chặt lại rồi. » Miệng tuy thì nói vậy, mà chơn lại bước rảo lên qua mấy cửa phòng Ấy mà coi chừng ; thiệt quả không ai ở trong phòng Ấy hết. *Ô-Lộc* liền khóa cửa phòng Ấy lại, trở về phòng mình rồi cười mà nói với *Ái-Lan* rằng : « Cái nhà Ấy không ai ở hết thiệt ; Ấy là chỗ cha qua nghỉ ngơi, nay không có cha qua ở nhà, thì cửa phòng Ấy khóa lại chặt cứng, không ai vào được. Bây giờ em có thuyền gì muốn nói với qua thì em cứ nói đi cho mau. »

Ái-Lan nói : « Thiệt quả vậy chăng ? »

Ô-Lộc nói : « Thiệt rồ rằng như vậy chớ ! Qua xin em đừng có nhớ nói việc giận hờn trước nữa mà làm chi. »

Ái-Lan không tin, liền nói rằng : « Chị nói có thiệt hay chăng ? Tôi e rồi đây ái chị chẳng khỏi phiền trách mến nhiếc em nữa kia chớ ! vì lại em coi cái tình-cảnh của chị hôm nay, dường như ăn gởi nằm nhờ, cái quyền tự-do của chị ngày xưa, hôm nay đã mất hết rồi. » Vừa nói vừa thở lay trong tới lấy cái bà hao mới ra, lấy ra một vuông vải đem đưa cho *Ô-Lộc* coi và nghiêm nét mặt mà hỏi rằng : « Cọ thấy không ? Và chị có biết ở đâu mà có lấy được vậy chăng ? Đi đi giúp lễ, khi đi làm phước, có khi đi viếng cảnh mọi nơi, đi đâu cũng đặng theo hầu. Đi nhiều, từng trải cũng nhiều : từng-trải nhiều, lại ambề đặng nhiều ý-tứ sâu-xa, tập-thục đặng nhiều tri-khôn rộng-rãi, lẽ ăn nết ở, đủ bề lễ-nhượng, đủ cách tinh-lanh, phàm người quen thuộc, kẻ xang-quanh, không ai khe-khẻ chốn nào động !

Một ngày kia, *Cù-Tâm* đi đạo cảnh *Bải-Xàn*, Trương-Sanh sắp-sửa hành-lý theo hầu. Đàng đi bờ liễu, đầm mai, ngàn trăng, bải gió, coi thấy non xanh, mây bạc, chạnh nhớ đến quê-hương, bèn xin phép thầy, tiện nẻo về thăm nhà một chút.

Đi *Bải-Xàn* ít lâu, lại trở về bọc-sanh như cũ. Năm đó *Trương-Sanh* mới lên mười tuổi (1846), tuổi thì nhỏ, nhưng tài thì lớn, mà lập chí càng cao, những muốn vạch tầng mây lên trời, mà trở nên người xuất-chúng (hơn người). *Cù-Tâm* mới bắt đầu dạy học vấn *quốc-ngữ*, với học thuộc vần, liền dịch không sai, đọc đặng lanh ngay, viết đặng tốt ngay, quyển sách-kinh, bài nhựt-khóa, đọc luôn, viết luôn, chẳng ngơi chút thì-giờ nào. Chí đã hay học, thì trời cũng chiu lòng, mà dẫn đàng mở-mang cho lần lần học lấy phẩm thông

HỒI THỨ IV

Cùng Cố-Long một lòng vì đạo ; Học Cao-Mên ngàn đặm theo thầy.

Một ngày kia, xảy có một vị *Linh-Mục* tục hiệu *Cố-Long ở Lang-sa* mới s ng, đông tại *Cái-hương* (làng *Vĩnh-Thanh*) ở nhà thủ-bổn mà cầm cang truyền-giáo. Vì rằng mới tới đó, hãy còn lạ-lùng bỡ-ngỡ, nước non người, phong-cảnh mới, chẳng khỏi có ý buồn-rầu, vẫn lại dưới trướng thiếu kẻ hầu thân. *Cù-Tâm* bèn cho *Trương-Sanh* sang tạm ở hầu và khuya sớm chuyện trò cho tiêu-khiển. *Trương-Sanh* nết-na nhã-nhặn, hình-dáng dịudàng, ngày đêm ở cùng *Cố-Long*, khi giúp lễ, khi hầu cơm, càng ngày càng thêm thân-cận. *Cố-Long* hết lòng quí mến, như bắt đặ g nên vàng. Bèn gió mới dạy học chữ *La Tinh*. *Trương-Sanh* vừa học qua vần r gnốc, vừa xuôi, liền lịch đặng lần thông ngay.

Thầy trò vừa quen hơi bén tiếng, ở đó chưa đặng bao lâu, bỗi có quốc-trào nghiêm cấm đạo-đức, phải kiếm nơi nào ẩn-hình bình, để g ữ-gìn lấy đạo-gốc, treo non, lội suối, chẳng quản gian-lao. Qua những nơi đồn-bộ canh-gát, nếu ẩn bản đồ đạo-nhục thì không thể nào thoát qua đặng. Thầy trò bèn tây cơ ẩn biến : đổi lối nhà tu mà giả ra đồ đa n cười, nào dù, nào võng, nào nghi-lễ nọ kia, mới lọt qua đặng nơi cao rừng rậm, vạch cỏ rẻ lau, đi bộ đã cùng đàng, lại xuống ghe mà đi đàng thủy, vừa đi vừa nghe : thành nầy xuu dưỡi, lại tới trấn kia. Đi qua lợi thủ-phiên *Cái-Nhum* rồi, mới về nhà *Cả-Thiện* dạo đó. *Cả-Thiện* đó cũng là người bổn-đạo, nhà phú hào, có thân có thế, có trí tinh-lanh, vả có lòng lắm mộ đạo. Gặp thầy trò nhà dạo, liền tiếp rước vô nhà, tiếp-đãi tử-tế và lưu ở ại.

(*Mai tiếp*).

Người nửa đêm

(Tiếp theo)

Tà-nhi-Tư nói : « Cô còn trong đồn, vậy để tôi đi quày ho chức mà hỏi phóc cho chú tôi hay, kẻo sợ người đem ngày nhọc lòng hoài vọng. » Nói dứt lời liền bỏ đi qua bên phòng viết.

Ái-Lan mắt thì ngó theo, còn miệng thì hỏi *Ô-Lộc* rằng : « Người Ấy tới đây làm gì vậy chị ? »

Ô-Lộc nhăng mặt nhíu mày mà đáp rằng : « Ấy là chẩu ruột của cha qua, va kêu cha qua bằng chú, mà va là một tay sự-phủ đó đa. »

Ái-Lan nói : « Tay sự-phủ đó sao ? Mà sao chị nói lớn tiếng quá, sợ e có phủ-quí kế bên đây có người tai nghe được rồi chị nói liệu làm sao ? »

Ô-Lộc nói : « Cái phòng ở một bên đây không có ai hết, mà đã khóa chặt lại rồi. » Miệng tuy thì nói vậy, mà chơn lại bước rảo lên qua mấy cửa phòng Ấy mà coi chừng ; thiệt quả không ai ở trong phòng Ấy hết. *Ô-Lộc* liền khóa cửa phòng Ấy lại, trở về phòng mình rồi cười mà nói với *Ái-Lan* rằng : « Cái nhà Ấy không ai ở hết thiệt ; Ấy là chỗ cha qua nghỉ ngơi, nay không có cha qua ở nhà, thì cửa phòng Ấy khóa lại chặt cứng, không ai vào được. Bây giờ em có thuyền gì muốn nói với qua thì em cứ nói đi cho mau. »

Ái-Lan nói : « Thiệt quả vậy chăng ? »

Ô-Lộc nói : « Thiệt rồ rằng như vậy chớ ! Qua xin em đừng có nhớ nói việc giận hờn trước nữa mà làm chi. »

Ái-Lan không tin, liền nói rằng : « Chị nói có thiệt hay chăng ? Tôi e rồi đây ái chị chẳng khỏi phiền trách mến nhiếc em nữa kia chớ ! vì lại em coi cái tình-cảnh của chị hôm nay, dường như ăn gởi nằm nhờ, cái quyền tự-do của chị ngày xưa, hôm nay đã mất hết rồi. » Vừa nói vừa thở lay trong tới lấy cái bà hao mới ra, lấy ra một vuông vải đem đưa cho *Ô-Lộc* coi và nghiêm nét mặt mà hỏi rằng : « Cọ thấy không ? Và chị có biết ở đâu mà có lấy được vậy chăng ? Đi đi giúp lễ, khi đi làm phước, có khi đi viếng cảnh mọi nơi, đi đâu cũng

Ái-Lan nói : « Việc Ấy có lẽ gì, người anh cần chi chuyn đến mà hoi ông bà đã ki-tiết đến nhau đi trước là duyên cớ gì ? »

Ô-Lộc cười lại rằng : « Cha mẹ ta đi đó bỏi có việc khác. »

Ái-Lan lại hỏi : « Người trinh-thám bọn nầy của chị đó bèn nay thế nào ? »

Ô-Lộc giựt mình mà nói rằng : « Nói vậy mi cớ đâu hành những việc cứ-động của ta hay sao ? »

Ái-Lan nói : « Vậy chớ không phải chị đã thuộc ý với Bá-Tư rồi sao. »

Ô-Lộc nói : « Bá-Tư là bạn thiết của ta, đừng có kiếm chuyện mà nói xấu cho người. »

Ái-Lan nói : « Tôi chẳng muốn nói xấu bọn thiết của chị, nhưng chị đã đem thân mà bỏ với người ta, thì chị phải bước rộng cái nhơn-tâm chẳng ai giống ai hết mới người đâu mới khác nhau ; coi nội cái nết một, trong nháy mắt mà mừng giận ăn oan đổi thay biến cải liền liền, không chừng không đổi ; huống chi ba-lăng-nơ tri buổi nầy, cái nhơn-tình họ bạc bẻo lắm, hễ gặp chỗ nào họ ưa rồi thì họ bỏ thay lòng đổi dạ liền. Giả như bây giờ mà Bá-Tư gặp được mối người con gái nào xinh đẹp hơn chị thì họ ắt va chị liền, chớ có lẽ gì. »

Ô-Lộc nói : « Một mình mi biết chắc vậy đó đa, ta cũng chẳng hơi đâu mà nghiệch luận với mi, ta đâm bắt mi, vậy chớ có gì mà mi quyết đến nơi bội khiêu-vũ ? »

Ái-Lan nói : « Bây giờ mà tôi nói cái duyên cớ ra đây, ắt chị cũng đồng lòng với tôi như vậy, chớ có lẽ gì mà hỏi ; tôi sẽ theo thầy Phước-đạt-Mậu mà đi chơi đó. »

Ô-Lộc rùng dừng dậy nói rằng : « Vậy thì đi te vào phòng sửa soạn và hối trẻ thắng xe mà đợi ta. »

Ô-Lộc đi rồi thì *Ái-Lan* nói một mình rằng : « Tánh-tình *Ô-Lộc* đã khác hơn xưa rồi. »

Trong đây phút *Tà-nhi-Tư* trở lại, thì *Ô-Lộc* trong điếm vừa rồi, ba người đồng lên xe mà đi.

Ba người đi chừng bao lâu, thì *Lý-Cập* đã đến gõ cửa phòng của *Tà-nhi-Tư*. *Lê-Lộc* hỏi đâu, trong tay cầm 1 gói thuốc, *Lê-Lộc* mở cửa dòm ra, *Lý-Cập* liền nói rằng : « Hay ta bị nóng lạnh không cầm được, bởi đặng mà viết thơ, vậy xin mi qua bên phòng ta mà viết giùm cho ta một chút, ta sẽ đọc cho mi viết, vì ta biết tuồng chữ của mi viết hay lắm, mi hãy viết giùm cho ta, rồi ta sẽ đặn công cho mi ăn bánh. »

Imprimerie de l'Union Tân-Văn
Directeur-propriétaire : NGUYỄN-VĂN-CHUẾT
Rue Lucien Mossard, 51 Saigon

Tirage : 3810 exemplaires
Le 6 Juillet 1927

N° 244

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-ĐỊNH
Imprimé le 7 Juillet 1927

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn huờn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TẾ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nổi danh sau, mà chế luyện cho được tồn thiện tồn mỹ; rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm ký hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục để thủ lợi, chẳng kể lớn nhỏ hai mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn huờn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao những hộp, những ve giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38. — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo

Xe chắc chắn nhẹ nhàn nhứt thì có hiệu xe: MALBROUGH, AUTO MOTION, TALBOT, CHOBERT et OLYMPIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bạc cao.

ĐẠI-ICH Đại-lý bán rất rẻ
N° 383-385, Rue des Marins Cholon. 383-385

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu. Đã sáng, dễ xài mà lại bán rẻ.

NHÀ IN VÀ NHÀ BÁN SÁCH
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ.
Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện.
Đủ đồ thường dùng trong các nhà việc
Và in đủ các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp
Và làm Con-dấu bằng cao-su và đồng
Tràng-hoa bằng sành và cườm.
(Couronnes Mortuaires)
Đủ các thứ Khuê bài danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHOQUAN SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bây, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

VÔ RA THONG THẢ
Bảng ở đường Lucien Lacouture. — Chợquán.
gần trại lính tập Ô-ma

XÃ-HỘI TIỂU-THUYẾT

NỮ HỌC-SANH HIỆN HÌNH

HỒI THỨ NHỨT

« Kỳ hoa sơ thái, kiều nữ nhập học,
« Thế đồ sạ lịch, điện cuộc thế thân ».

(Tiếp theo)

Bởi vì Bửu-Trân học giỏi đã đành, ngoài ra lại có sự giỏi khác nữa, nào là bác văn quảng kiến, nào là hùng biện cao đàm, đối với các bạn học-sanh kia, thời Trân ta là bực trên hết thảy, vì một bực tài năng xuất chúng, nên các bạn không dám phản đối với nàng, có kẻ thấy nàng bảnh lảnh quá chừng, lại đem lời chúc tụng mà nói :

— Hằng có nương này, không phải là tầm thường nhi nữ, chắc ngày sau khôn lớn, cũng đặng một vị như ý lang-quân, tài tử sánh với giai nhơn mới đẹp duyên loan phụng.

Chẳng ngờ Bửu-Trân qua học tại trường Cao-đẳng, chưa đặng bao lâu, bỗng nghe phụ thân ở nhà, bị đóng cửa tiệm, (tiệm cao lâu) còn thiếu nợ đầu này đầu khác, cũng trên bạc muôn, vì việc nhà tàng rối làm vậy, nên học phí của nàng, song-thân không châu cấp cho nàng nữa. Bửu-Trân nghĩ sự mình đã lỡ dở, bề ăn học thật cũng khó lòng, muốn kiếm nghề nghiệp làm ăn, đặng qua ngày tháng, dịp đâu may mắn, trường nữ-học khuyết một vị giáo-sư, Trân ta có bằng Tốt-nghiệp trong tay, Hội-trưởng bèn cử nàng làm cô giáo tại trường Nữ-học; cách vài năm chi đó, lại đổi nàng qua làm việc tại Điện-thoại công ti, (sở dây thép nói).

∴

HỒI THỨ NHÌ

« Tiếp tuyến phòng trung, lạc hoa hữu ý,
« Biên tập thất nội, lưu thủy vô tâm ».

Bửu-Trân đã tới sở Điện-thoại rồi, thời trong dạ vui mừng, dường như lên được cõi tiên vậy, vì điện cuộc là nhiều sự tân kỳ, nhiều điều tin tức, mọi việc thấy xa nghe rộng, thật có bổ ích cho mình, huống chi quang tuyến mục đích, là chỗ trí huệ của nàng tại nơ đối với chức kia, mới có câu xứng đáng. Còn sự coi máy trong điện cuộc, thời họ chỉ biết tiếp điện mà thông báo cho người, Trân ta lại có cách khôn lanh, là lấy sự mình mà báo cho kẻ khác nữa.

Hồi đó, có một vị tiên sanh, gọi bằng Vương-bá-Phủ, hiện làm việc biên ký tại Báo-quán kia, Bửu-Trân với Vương tiên-sanh, vẫn chưa quen biết chi hết. Ngày nọ, Bửu-Trân tới chơi tại nhà bạn gái, gọi bằng Huỳnh-Tố-Phương, khi Trân ta mới bước tới thơ phòng, thời thấy Tố-Phương và một chàng thiếu-niên, đang ngồi trò chuyện, Bửu-Trân thấy vậy mắc cỡ, liền xây lưng mà chạy ra ngoài. Tố-Phương lật đật chạy theo, giơ tay ngoắt Bửu-Trân mà nói :

— Trời ôi ! , lịnh-tỉ không biết Vương tiên-sanh sao... tiên-sanh ở tại Báo-quán gần đây, cần chi mà mắc cỡ lắm vậy ?

Bửu-Trân nghe nói, phải trở gót vào nhà, liền tới bên tiên-sanh mà chào mừng hớn hở, tiên-sanh cũng để lời đa tạ, lại ghé mắt ngó Bửu-Trân chăm chăm. Bửu-Trân thấy tiên sanh vừa ý, cũng để dạ thương thầm, lạ chi là thói hữu tình, cứ ngồi bên chúm chỉm, Vương tiên-sanh chuyện trò một lát, bèn từ tạ ra về.

Khi tiên-sanh bước ra khỏi cửa, thời Bửu-Trân do hỏi về sự tiên-sanh, Tố-Phương bèn nói hết căn do, đặng khiến Bửu-Trân biết rõ. Đến chừng Bửu-Trân về nhà, cứ để lòng tư tưởng, chỉ ao ước tiên-sanh cùng nàng kết bạn, là hạnh phước của nàng, không biết chừng nào, nên Trân ta cơn rảnh, thường lên lúc tới nhà Tố Phương, hễ tới đó thì có Vương tiên-sanh, đặng cùng nhau chuyện vãn. Vương tiên sanh thấy vậy, cũng trêu ghẹo với nàng, khi cợt gió khi cười trăng, hai đàng đã nặng lời nguyện ước. Bửu Trân đương cơn mê mẩn, chẳng muốn vắng mặt tình-lang có khi bận việc, không giờ rảnh đi chơi, thời Trân ta gỏ dây thép mà nói chuyện với tiên-sanh, đặng tỏ lòng thương nhớ, bởi cớ tiên-sanh ngồi trong Báo-quán, cứ nghe tiếng lắc cắc tại bàn dây thép luôn luôn, tuy vậy mà tiên-sanh đối với Trân ta, chẳng có lòng gắng vó cách giỡn cợt với nàng như thế, cũng là chơi qua buổi thì thôi, bởi vì tiên-sanh đã kết nghĩa với Tố Phương rồi, không lẽ một chinh đôi gáo cho được, nên tiên-sanh đành lòng từ giả, cùng Trân ta dứt áo chia bâu. Ôi ! , thiếp đối với chàng như hương bén lửa, chàng đối với thiếp như nước chảy xuôi, giữa đàng đứt gánh tương tư, lòng nhi nữ biết bao sầu thảm, xem hồi sau xảy ra nhiều chuyện, cũng vì Vương-bá-Phủ mà ra.

Dịch giả : TRẦN-TRỌNG-HẠP.

Glycérophosphate ROBIN

Thuốc thần-hiệu về bịnh con nít mau lớn quá, nên xương không mạnh kịp, bịnh yếu nhược trong xương. Cũng để cho con nít đang sức lớn, đờn-bà đang cho con bú, đờn-bà có chửa, uống hay vô cùng.

Lại một chỉ trong gân-cốt thì uống đều hay.

Con nít người lớn chi uống thường hay lắm, nó làm cho ăn ngon và thêm sức.

Làm ra có hột nhỏ mỗi ve có muỗng để lường : Uống 2 hay 3 lường bỏ vô nước lạnh hay lò sữa trước bữa cơm. Con nít thì mỗi bữa cơm 1 muỗng mà thôi.

Làm ra từ miếng cứng : Uống 2 miếng mỗi bữa ăn (người đi đường uống tiện lắm).

Làm ra từ bọc chai nhỏ để chít : Thứ này mạnh và thần-hiệu cho bịnh gà, xương, tiểu ra đường đau hai cái gân chỗ đau hôn tục kêu là dây chằng và ho lao tổn.

Phải nói cái hiệu ROBIN còn món gì khác đừng chịu

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng L. SOLIRÈNE trước nhà hát SAIGON

Chế tạo tại nhà thuốc ROBIN 13 đường Poissy Paris

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU :
L. L.
5-7 và 10
MÃ LỰC

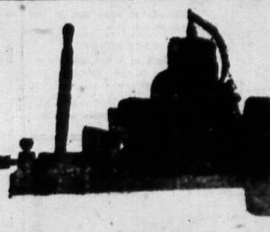

KIỂU RIÊNG Ề CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và Giá rẻ hơn hết

Xin hãy đo tại

133, Bd Charner
A.C.R.I.C.
Saigon

CÓ MỘT THỨ DẦU MỠ ĐỂ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :
« CON SÒ »

Cũng như dầu hiệu « CON SÒ ».
Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu « CON SÒ » là tốt.
Hãy thấy thử coi, rồi không muốn dùng thứ khác.

L'Anémie

Bịnh đau máu

hể mang lấy thì nặn nể khổ chịu càng ngày thôn mòn ốm gầy. Nên ai có bịnh khổ-hiểm ấy thì phải biết vùng-vẫy mau lo uống thuốc liều PILULES PINK, là thuốc bổ máu, bổ gân cốt một cách thần-hiệu.

Thuốc liều PILULES PINK có bán cùng các nhà bán thuốc.

BÁN SỈ

Mua ngay bên Pháp-quốc khỏi cần ai đứng làm trung-gian.
Giá bán tại xưởng chế tạo các hiệu xe-máy kể sau này :

DARING — ÉLÉPHANT — FIDUCIA — UNIQUE

có đủ các thứ giá bán sỉ các hiệu xe nói đó từ 40 cái sắp lên.
Giá bán tính chở tới Saigon từ 310 quan sắp lên.
Đồ phụ tùng cho xe-máy và xe-kéo, đèn điện nhỏ bỏ túi và đồ dùng cho xe-máy đều có đủ.

Viết thơ xin bản giá và muốn hỏi điều chi do nơi :
Monsieur V LT — Thùng thơ số 272
25, Rue de Vassoigne 25
Tândinh (Saigon)
ĐẠI-LÝ CHO MIỀN VIỄN-ĐÔNG

Feuilleton N° 64

AI TÌNH TIỂU-THUYẾT

Đáy giếng vùi hoa

(Tiếp theo)

Kỳ-lệ-Hà cứ việc này nỉ khẩn cầu, xin để cho nàng về mà thôi.

Hải-trung-bảy cũng không có tới, cứ thúc nàng hoài, bảo phải nói giếng gì dưới giếng cho mau; lại nói quả quyết rằng : « Nay đã tới lúc mi phải nhận tội mà khai thiệt rồi, sao mi chưa chịu khai đi, còn câu điểm nữa mà làm gì ? Dầu đêm nay mà mi không chịu nói thì ngày mai ta cũng cho người xuống tận đáy giếng mà tìm kiếm cho ra cái việc bí-mật của mi. Vậy bây giờ đây, mi phải vì cha mi là ông Bá-tước và vì danh-dự nhà mi, đã phòng sớm hối, chớ nếu mi để giếng trì, thì ắt ăn năn chẳng kịp đó.

Hải-trung-bảy nói có bấy nhiêu đó rồi làm thinh, để nghe coi Kỳ-lệ-Hà trả lời thế nào cho biết.

Kỳ-lệ-Hà bèn tỏ lòng bi thảm mà trả lời một cách rất thống thiết rằng : « Mi đừng có ép bức ta lắm mà làm chi tội nghiệp, ta chịu không nổi đâu, ngày nay mi không biết mà giận ta, đến sau rồi dầu cho mi có ăn năn cũng không kịp; mi là đường đường một đấng râu mày rất có khí tượng anh-hùng; lẽ thì mi hãy để cái anh-hùng bổn sắc đó mà trừ hung khử bạo, dẹp giặc trừ loạn, cứu khổn phò nguy, an bang tế thế, cho quốc gia xã-hội được nhờ; chớ có đâu lại đem cái anh-hùng bổn sắc đó mà hiếp bức ta là một người đờn-bà yếu đuối thế này, thì lòng mi bao nỡ ? » Tiếng nàng nói nghe rung, còn mặt mày thì thê thảm bi thương ra như tuồng thất vọng; mà bề trong thì thống hận Hải-trung-bảy vô cùng, lòng hằm hằm ước như giết được thì nàng cũng giết phứt cho rồi mà thoát thân cho đỗ; ngặt vì không sức chống ngăn, nên phải dằn lòng nén một nắm gai, để dùng lời thống thiết bi ai mà khẩn cầu cho qua chuyện.

Chẳng dè Hải-trung-bảy lại chẳng chút động lòng, cứ tra hỏi thúc tới hoài, lại nói : « Nầy Kỳ-lệ-Hà, nếu mi có khí-giới trong mình mà muốn giết ta thì giết cho chết tốt, nếu để ta còn một chút hơi hoi hóp thì ta cũng ép bức nàng khai thiệt ra cho hết mới nghe, chớ ta không thể thứ dung cho được; mi hãy khai phứt đi cho rồi. »

Kỳ-lệ-Hà nghe nói thì rung rẩy cả mình, đứng gần muốn xỉu, mồ hôi trán tuông ra có hột, bèn ngước mặt lên trời mà than rằng : « Ta hỡ Thượng-đế! Xin hãy huờn cho tôi, xin hãy huờn cho tôi. »

Hải-trung-bảy đứng chống nạnh hai tay, chăm chỉ ngó vào mặt Kỳ-lệ-Hà. Lúc ấy trên trời trăng tỏ lâu lâu, chiếu xuống sáng trưng, như thấy ngân trăng xóa; trời càng ngày càng khuya, gió thổi rao rao, sương sa lất đất. Kỳ-lệ-Hà đứng rung lập cập, bèn kêu Hải-trung-bảy mà nói rằng : « Dầu cho mi có bức ta cho đến cùng đi nữa, ta cũng quyết không nói với mi đâu, mi hãy giết ta đi cho rồi. »

Hải-trung-bảy nói : « Ta hẹn cho mi trong 10 phút đồng-hồ, nếu mi không chịu nói ra, thì ta sẽ hài hết cái tội ác của mi mà tuyên bố ra cho thiên-hạ biết; chừng ấy sẽ có nhà có đủ quyền qua mà xử trị mi trừng phạt mi. » Nói rồi liền lấy đồng-hồ đưa ra nơi bóng trăng mà coi.

Lúc bấy giờ, Kỳ-lệ-Hà giận lắm, mặt mày biến sắc; Hải-trung-bảy xem thấy hình trạng của nàng mà bắt rợn mình, vì thấy một người gái đẹp, hoa dung nguyệt mạo, rỡ rỡ như tiên, mà nhứt đán lại biến ra cái tướng mặt rất dữ dằn, như chằn tinh, như quỉ-mị; thiệt thấy mà ghê, bèn chỉ mà hắp dám bậu gan giết người cũng phải.

Trong giây phút Hải-trung-bảy lại lấy đồng-hồ ra đưa cho Kỳ-lệ-Hà coi mà nói rằng : « Đã quá rồi hết 5 phút còn có 5 phút nữa mà thôi. »

Kỳ-lệ-Hà nghe nói dứt lời, vùng cười ngất lên, tiếng cười vang dậy cả rừng, nàng vừa cười vừa nói rằng : « Bây giờ ta nguyện nói thiệt ra đa, vì mi thương nàng ấy, ta vẫn biết lắm, mi dám hi-sanh tánh mạng với nàng mi không biết tiếc; nay ta đem cái việc của nàng đã chết một cách rất thảm mà nói cho mi nghe, động làm cho mi chịu thêm điều thống khổ, rồi lấy đó mà làm cừu, cũng được mà, phải không ? Ta nói vậy mà, mi có muốn nghe hay không ? »

Hải-trung-bảy nói : « Ta sẵn lòng nghe lắm, mi hãy nói đi. »

Kỳ-lệ-Hà nói : « Vậy thì để ta nói rõ cho mi nghe, ta chẳng bỏ sót sai một tý tỵ nào hết; ngày sau như mi có nhớ lại việc này, thì mi cũng nên gọi rằng đó là một bộ sử của ta là Kỳ-lệ-Hà Huệ-Vân phục cừu đó vậy. » Nói tới đó thì nàng đương ngay nơi dưới bóng trăng, mồ hôi ra như tắm, một lát rồi nàng lại nói rằng : « Nầy Kỳ-liệt-Hồi, mi hãy lắng tai mà nghe, vì ta thương chồng ta sâu đậm lắm, mi đã chán biết, ta cũng vì tình-ái, nên mới dám làm liều cái điều dại tội ở trong thiên-hạ này; nay không cũng cớ chi mi mà mi hiếp bức ta, mi làm cho ta phải chịu điều đau đớn đọc địa như vầy, thì ngày sau mi cũng phải đền cái tội ấy cho ta; ta nguyện cho mi trọn đời phải bị nhiều điều khốn nạn, thiên-hạ ghét mi, quỉ thần hành phạt mi....... »

Hải-trung-bảy cười rằng : « Kỳ-lệ-Hà, những việc hậu lai của ta, điều gì ta cũng chịu, không hề chi đâu, mi cứ đem việc cửu mi mà nói ra là đủ, còn việc của ta thì trời kệ ta, mi chớ có lo và ...... »

(Sau tiếp)

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Hédouin có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thần-dược Santal Clérin tinh.

Trong lúc ở Timos-Bảo-thắng 1min năm 1865 trương thứ 571, ông lương y lấy có làm một bài đề ấn thuật như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe nếu-ng nó có hại mà mùi thơm thơ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ii, uống nó rồi rồi mùi nước đái phải khác xa, nó trong vài ngày sẽ thấy kiến nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì hại thấp bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal tinh kém cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trị lão dương càng là bổ dưỡng kỉ trai trang.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ nào bang rồi thì mau thơm.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống tứ tam hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lâu hai hộ làm một vị phế mạnh rồ

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông L. SOLIRÈNE là bà, thuốc y-khoa tân sĩ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47, — Rue de Canton, 47,— Cholon

NHỊ-THIÊNĐƯỜNG THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯƠN

Thuốc nầy chữ trị sam-phụ tấu ẩu, thành tinh mê sảng đàm chận ; hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lạo lưng tay chưa quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn ; nhiều nhà ho hen, lang ốc nhứt đầu ; tây xầm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị con phong chướng khí, đau thắt rốt gan; phòng đàm ngăn trệ, khí huết chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v.... Nhứt thiết các chứng bịnh ngày cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Về uống nó vào thì thành tâm trừ đàm, đã thông cứu khiếu lại tiêu trừ ác dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phép nhiệt, sanh bịnh da-dế, khó khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thảy đều trị được.

Người lớn mắt lên phải uống một hườn như bịnh đau lên phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nếu là bạc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chừng nào hay chừng nấy.

Kị ăn cá và đồ rau cỏ sống sít lạnh lắm, cũng kị đồ bằng sắt.

Bổn-bà có thai chẳng nên dùng.

Cho tôn có mua, xin hãy nhìn cho k. coi nhãn Ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

Giá mỗi hộp gồm 4 hườn... 0 80, — *Hộp gồm 2 hườn...* 0 50
hộp cây 4 hườn..... 0 80 — *Hộp cây 2 hườn.....* 0 50

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, kết kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nội thấy ngày xuân đề thần mến, hễ uống rượu nầy vô, thì đi đứng cử lần thành đặng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mắt máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội, da thịt đỏ nồng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinoise 190-192 Rue des Marins, Cholon.

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — *mỗi cuốn là*	1 $ 20
Sĩ hữu bá hạnh (*để dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời*).	0 80
Âu viện tất độc (*để dạy con gái cho biết việc lẽ gia nội trợ*).....	1 00
Khuyến sĩ ca (*để cho học sanh đọc giải muốn vở rẻ tiền*).	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn (*để dạy về Tam cang ngũ thường và*)	2 00
Từ thơ cuốn thứ nhứt (*học cho biết chữ nước Nam mình*)	1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đắc Kỷ có hình bìa mồng ...	6 00
Giải ngầu thiên thành (*tiểu thuyết nên đọc*)	0 40

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI :

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

13, Rue L. Mossard.— SAIGON

ĐÂY LÀ HỘP SỮA BỘT HIỆU

NESTLÉ

nó là một vật thực rất quí giúp cho mình và cho trẻ con dặng mạnh mẽ và sức khoẻ

Ecole Centrale

De Dactylographie-Comptabilité-Pratique-Sténographie

18, — Rue Thomson, Dakao-Saigon

Bổn-trường dạy các học-sanh về máy viết, bút toán và viết tắt. Có những giáo-sư trường Cao-đẳng Hanoi dạy dỗ học sanh. Học trong ba tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và người buôn bán thông thạo và lanh lợi.

Bổn-trường mỗi ngày đều có dạy ban đêm từ 7 giờ đến 9 giờ và học-sanh muốn học khoa nào cũng đặng. *Bổn-trường có lập hai lớp dặng dạy ròng chữ Langsa không ăn tiền.*

Những học-sanh ở xa thì Bổn-trường ăn cần lo lắn có chỗ ở, tử tế và ăn uống kỹ càng.

Học trong ba tháng rành rẽ rồi thì Bổn-trường lo mà kiếm giùm chỗ làm việc và điều dắc đến nơi.

Thơ nói dặng thấp xin gởi thẳng cho:

Monsieur BÙI-NGỌC-THỤ

18, — Rue Thomson, Saigon

Ste Industrielle d'Exportation en Extrême-Orient

95, — Rue Catinat, — 95 Saigon

Dây-thép: đề Sindex Saigon — Dây-thép nói: số 881

Máy xay Lafon de tours

Hiện nay tại hãng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và giản tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào đâm sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20, 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay còn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong: nào sường nào máy chỉ có vặn bù lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến Sindex đại-lý hãng Lafon mà thương nghị.

Hãng sẽ vui lòng tiếp rước, mỗi khi ai mua cần hỏi đều chỉ.

Nếu Chư-quí vị muốn đặng một cái đồng-hồ kiểu rất xinh đẹp, máy chạy rất đặng, giá lại rẻ thì quí vị kiếm cho đặng thứ đồng-hồ « EBERHARD » có bán tại hãng L. CAFFORT ở Saigon và Pnom-Penh.

Tại hãng nầy cũng có nhiều kiểu đồng-hồ khác rất tốt bằng vàng và bằng xi-vàng, cũng có thứ bằng bạc pha lộn vàng thiệt làng và bong lắm.

Xin mời Chư-quí vị đến gởi ngọc lại hãng chọn lựa chắc sẽ đặng vừa ý.

Si vous ne connaissez pas encore le Phoscao, envoyez-nous aujourd'hui même votre adresse et par retour du courrier, vous recevrez un double échantillon pour deux tasses de Phoscao.

PHOSCAO

Exquis déjeuner nutrif.
Puissant reconstituant.

Aliment complet, composé et doré judicieusement pour répondre à toutes les exigences physiologiques, agréable au goût et d'une digestibilité parfaite, le Phoscao a voulu la synthèse de l'alimentation rationnelle des malades, des convalescents et des vieillards. Véritable nourriture de forces, le Phoscao est conseillé par tous les médecins aux anémiés, aux lymphatiques, aux surmenés, aux tuberculeux, et à tous ceux qui souffrent d'une affection de l'estomac (dyspepsie, gastralgie, diarrhée) ou qui digèrent difficilement.

ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nói tánh ở: Saigon, Pnompenh, Kampong, Hanoi, Haiphong, Bordeaux, Marseille, Tananarive.

Tuyrane, Kon, Quinhon, Khanrang, Bangkok, Vientiane.

HỚI AI CÓ XE

MUỐN CHO RẺ VÀ KHỎI DÙNG KEO

BỀN-HẰNG

R. CHOMIENNE

13 et 15.— Place du Théâtre Saigon

Hỏi thứ caoutchouc đề vá ruột xe hiệu RUSTINE thì tốt hơn hết và dán tiện khi giữa đường.

Gói số một, 12 miếng.....			0 $ 10
Hộp số hai, 18 miếng.....			0 27
Hộp số ba, 12 miếng mà xe máy đầu.....			0 60
Hộp số bốn, 12 miếng mà xe hơi.....			1 15
Hộp bằng thiếc chỉ 4 một lần dùng được 25 miếng...			0 85
id.	B	31×19	1 60
id.	C	35×20	2 70
id.	D	100×500.....	50 75

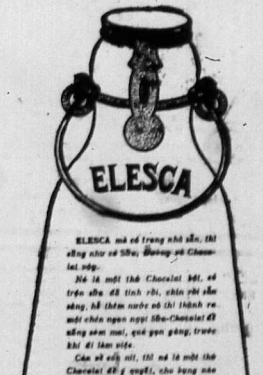

ELESCA *mà có trong nhỏ sẵn, thì sống như có Sữa, Đường và Chocolat nấu.*

Nó là một thứ Chocolat bột, có trộn sữa đã tinh rồi, chín rồi sẵn sàng, hễ thêm nước nó thì thành ra một chén ngon ngọt Sữa-Chocolat đề sống sẽ mai, qué gọn gàng, trước khi đi làm việc.

Cần về sớm mai, thì mà là một thứ Chocolat đề ý quyết, cho bụng nào đứng cũng được, đều đặng cho thường, lại không kể sẽ hết-hồn bao giờ.

Hãy người thiếu sữa, nên đặng nó, đề có lợi thì mà rẻ hơn những sữa hộp (condensé).

Ai đặng ELESCA thì ưng lòng thì thôi!

Có trữ tại tiệm Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE